ਵੇਨੀਗਲਾ ਕੋਟੇਸ਼ਵਰੰਮਾ

v.

ਮਾਲੇਮਪਤੀ ਸੂਰਯੰਬਾ ਅਤੇ ਹੋਰ।

(2013 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 9546)

ਜਨਵਰੀ 19, 2021

[ਸੰਜੇ ਕਿਸ਼ਨ ਕੌਲ, ਦਿਨੇਸ਼ ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ ਅਤੇ ਐਡ.]

ਰਿਸ਼ੀਕੇਸ਼ ਰਾਏ, ਜੇ.ਜੇ.

ਵੰਡ: ਵੰਡ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ - ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਯੋਗਤਾ - ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 3 ਸਹਿ-ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਸਨ - ਵੰਡ ਲਈ ਦਾਅਵਾ
ਆਪ੍ਣੀ ਮਤ੍ਰੇਈ ਮਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸੁਬੰਧ੍ ਵਿੱਚ ਸੀ - ਬਚ੍ਾਓ ਕਰ੍ਤਾ ਨੰਬਰ 4
ਮਤਰੇਈ ਮਾਂ ਦਾ ਭਰਾ ਸੀ - ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਇਹ ਸਨ ਕਿ
ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਗਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਮਨਘੜਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਮਤਰੇਈ ਮਾਂ ਅਤੇ ਵਿਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਆਈ
ਸਿਰਫ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ 4 - ਰਿਕਾਰਡ
ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 4 ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਬੇਨਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਅਤੇ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੇਗੇਟ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 14 ਅਤੇ 15 ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ
ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 14 ਅਤੇ 15 ਦਾ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਕੀਤਾ
ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਾ ਮੰਗੋ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ - ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਵਿਚਾਰਯੋਗਤਾ ਨਾ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨ - ਹੋਲਡ: ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੈ ਉਹ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਵਿਕਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ
ਉਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ - ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕਥਿਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕਥਿਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੇ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਸੀ
ਉਸਦ੍ੀ ਮਤ੍ਰੇਈ੍ ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡ੍ੀਆਂ ਜਾਇ੍ਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਲਈ੍
ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ - ਤਬਾਦਲਾ
ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ, 1882 – ਸ.54

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908: ਜਾਂ. .2, 4 – ਕੋਡ ਦੇ ਜਾਂ. ਦੇ -.2 ਦੀ ਉਪਯੋਗਤਾ ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਈ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਜਾਂ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਚਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਇਕੱਲੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰ(ਆਂ) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਜਾਂ ਇਕੱਲੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਬਚਾਓਕਰਤਾ (ਆਂ) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ - ਇਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇਕੱਲੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਵਾਂ) ਕੋਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਕੱਲੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਉੱਤਰਦਾਤਾ (ਵਾਂ) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਆਰ.4 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਆਰ.11 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਜਾਂ., ਕਈਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ

ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਚੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਬਚਦਾ

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਜਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਇਕਲੌਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸੋਚੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਬਦਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹੇ ਬਦਲ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ - ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸਨ 2 - ਇਹ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਾਕੀ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਬਚਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ -
ਇਸ ਲਈ, . ਦੇ .2 ਦੀ ਪ੍ਰਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ -

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦੇ ਬਦਲ ਲਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਸਨ

ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ - ਇਸ ਲਈ, ਕੋਡ ਦੇ ਆਰ.ਐਕਸ.ਆਈ.ਆਈ ਦੇ ਆਰ.4 ਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 16 ਤੋਂ 18 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਕਤ ਅਪੀਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ।

ਕੰਮ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼: ਦੋ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਅੰਤਰ-ਮਿਸ਼ਰਣ -

ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ, ਵਸੀਅਤ (ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਬੀ -9) ਵਿੱਚ, ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ,
ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ (ਲੇਗੇਟ) ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਝੌਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 15 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੇ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵੀ ਦਿੱਤਾ -
ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਐਕਸ ਬੀ -10 ਸੀ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਅਸਲੀਅਤ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਾਂ ਅੰਤਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ; ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਵਿਕਰੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ (ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ -10) ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਜਾਂ
ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੀ ਤਾਂ ਸਟੈਂਡ-ਅਲੋਨ ਦਸਤਾਵੇਜ਼

ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਿਤ ਵਸੀਅਤ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੇਗੇਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਲੇਗੇਟ ਨੂੰ ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਸੀ - ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਦੀ ਕਰਜ਼ਦਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ - ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ,

ਵਸੀਲੇਦਾਰ ਦੀ ਕਰਜ਼ਦਾਰੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਏ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ
ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 15 ਕਥਿਤ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਸੀ - ਇਸ ਲਈ, ਦੋਵਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ
ਸਕਦਾ ਸੀ - ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਕਿ ਵਿਲ ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ (ਐਕਸ ਬੀ -9) ਇੱਕ
ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ੱਕੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ
ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ -
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਵਿਲ ਬੀ ਕਦੋਂ
(ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਬੀ -9) ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਮਝੌਤੇ (ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਬੀ -10) ਨੂੰ
ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ
ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ (ਐਕਸ ਬੀ -10) ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਸੀ
ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ
ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਹੋਂਦ, ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਸਬੰਧਾਂ, ਕਥਿਤ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਲਾਭਪਾਤਰੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ
ਬਾਰੇ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ - ਕਥਿਤ ਸਮਝੌਤਾ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ
ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਅਦ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮੱਗਰੀ - ਇਸ ਲਈ, ਨਤੀਜੇ
ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੋਜਾਂ ਦਾ ਡੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ
ਸਮਝੌਤਾ ਵੀ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸੀ.
ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਦਾਲਤ

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: 1.1 ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਜਾਰੀ ਹੈ ਕਿ ਵੰਡ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ
ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਅਨੰਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਕਈਆਂ ਵਿੱਚ ਅਨੰਦ। ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ।
ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਦਾ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੰਡ ਦਾ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਵੰਡ ਲਈ
ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਤਿੰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ
ਮੁੱਖ ਮੁੱਦੇ: () ਕੀ ਵੰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ
ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ/ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ; () ਕੀ ਉਹ ਵੰਡ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ; ਅਤੇ ()
ਜਾਇਦਾਦ/ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵੰਡਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਅਨੁਸਾਰ, ਵੰਡ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ
ਮਕਸਦ ਲਈ "ਘੋਸ਼ਣਾ" ਸ਼ਬਦ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ
ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 37] [762--; 763-]

1.2 ਵੰਡ, ਵੱਖਰੇ ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਮੇਸਨੇ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 3 ਸਹਿ-ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 4 (ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦਾ ਭਰਾ) ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟਾਂ / ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਭੈਣਾਂ-ਭਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ। ਮੁੱਖ ਦੋਸ਼

ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 4 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ; ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਚੋਲਗੀ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭੈਣ-ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨਾ। ਉਸ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 4 ਅਤੇ ਉਸਦਾ

ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਰਿਵਾਰਕ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਜਾਅਲੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਝੌਤੇ ਬਾਰੇ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਸੀ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਉੱਥੇ

ਐਕਸ ਬੀ -10 ਵਰਗੇ ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਪਟੀਸ਼ਨ

05.11.1976 ਨੂੰ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਅਤੇ 15.06.1978 ਨੂੰ ਵਿਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸਿਰਫ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 4 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ

ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਵਿਲ (ਐਕਸ ਬੀ -9) ਅਤੇ ਵੈਂਡੀ (ਐਕਸ ਬੀ -10) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੇਗੇਟ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 14 ਅਤੇ 15 ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੁਆਰਾ ਵਸੀਅਤ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ੧੪ ਅਤੇ ੧੫ ਦਾ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਸੇ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ

ਘੋਸ਼ਣਾ, ਚਾਹੇ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ;

ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਮੰਗਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 38] [763--]

1.3 ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਸਿਰਫ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ (ਅਤੇ ਦੁਆਰਾ) ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ)।

ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਸੀ। ਜੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ, ਸਥਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲਦੇ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸਫਲ ਹੋਣਾ ਸੀ. ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ,

ਵਿਲ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਨ. ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਤੇ ਵੰਡ ਅਤੇ ਹੋਰ
ਸਬੰਧਤ ਰਾਹਤਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ
ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੰਗਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਬ੍ਰਚ੍ਯੁਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਰਾਹਤ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਵੀ ਹੈ
ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ, 1882 ਦੀ ਧਾਰਾ 54, ਜਿਸ ਲਈ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ
ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਜਾਂ ਇਸ 'ਤੇ
ਕੋਈ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੀ। ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ, ਸਿਵਾਏ
ਉਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ। (ਪਾਰਸ 38.1, 39)
[763--; 764--]

1.4 ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕਥਿਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕਥਿਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੇ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ
ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਲਈ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਹੈ
ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਉਕਤ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਵਿਚਾਰਯੋਗਤਾ ਨਾ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ
ਵਿਕਰੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 39.1] [764-; 765--]

ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਮੌਤ, ਵਿਆਹ ਅਤੇ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੋਣ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਰਡਰ ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਤੋਂ ਨਿਯਮ 10 ਤੱਕ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ
ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ, ਨਿਯਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ
11, ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, "ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰ", "ਬਚਾਓਕਰਤਾ" ਅਤੇ "ਮੁਕੱਦਮਾ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ "ਅਪੀਲਕਰਤਾ", "ਉੱਤਰਦਾਤਾ" ਅਤੇ "ਅਪੀਲ" ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ ਦਾ ਨਿਯਮ 1 ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਜਾਂ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗੀ
ਜੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿਓ। ਜਦੋਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗੀ ਜੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਚਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ ਦਾ ਨਿਯਮ 2 ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਈ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਜਾਂ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ

ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਕੱਲੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (ਆਂ) ਲਈ ਬਚਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਕੱਲੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਬਚਾਓਕਰਤਾ (ਆਂ) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਚਦਾ ਹੈ. ਇਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇਕੱਲੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਵਾਂ) ਜਾਂ ਇਕੱਲੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਉੱਤਰਦਾਤਾ (ਵਾਂ) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਚਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ
ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਐਂਟਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ

ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਹੈ

ਜਿਉਂਦੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ(ਵਾਂ) ਜਾਂ ਬਚੇ ਹੋਏ ਉੱਤਰਦਾਤਾ(ਵਾਂ) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ ਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਕਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਬਚਦਾ।
ਬਚੇ ਹੋਏ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਜਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਇਕਲੌਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸੋਚੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਬਦਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇ ਸੀਮਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹੇ ਬਦਲ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

[ਪੈਰਾ 41] [765--; 766--]

ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਹ ਉਹ ਮਾਮਲਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਾਕੀ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਸਰਵਾਈਵਰਸ਼ਿਪ ਜਾਂ ਹੋਰ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮ 2 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ

ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਸਨ
ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਣ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਜੋ 1988 ਦੇ ਏਐਸ ਨੰਬਰ 1887 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 16 ਤੋਂ 18 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਕਤ ਅਪੀਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ
ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 (ਇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3) ਦੇ ਖਿਲਾਫ। (ਪਾਰਸ 42, 42.1] [767--]

ਸਰਦਾਰ ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕਾਲੜਾ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਐਲ.ਆਰ. 5. ਪ੍ਰਮੋਦ ਗੁਪਤਾ (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ) (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਐਲ.ਆਰ. ਅਤੇ ਓ.ਆਰ. (2003) 3 ਐਸਸੀਸੀ 272: [2002] 5 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 350 - ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ.

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਨੱਥੂ ਰਾਮ ਏਆਈਆਰ 1962 ਐਸਸੀ 89 : [1962]
2 636; ਹੇਮਾਰੈਡੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਵੀ. ਰਾਮਚੰਦਰ ਯੱਲੱਪਾ ਹੋਸਮਾਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਰਾਹੀਂ। (2019) 6 ਐਸਸੀਸੀ 756: [2019] 7 ਐਸਸੀਆਰ 262 - ਭਰੋਸੇਯੋਗ
'ਤੇ।

ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ
16 ਤੋਂ 18 (1988 ਦਾ ਏਐਸ ਨੰਬਰ 1887) ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ,
ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 (ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸੀ) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ
3 ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ)। 16 ਤੋਂ 18 ਤੱਕ ਦੀ ਅਪੀਲ, ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬਚੇ ਹੋਏ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ
ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਅਤੇ 3.
ਇਹ ਸਧਾਰਨ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ
ਇਹ ਨਤੀਜੇ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਐਕਸ ਬੀ -10 ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 16 ਤੋਂ 18 (1988 ਦੇ ਏਐਸ
1887 ਦੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ
ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 13, 14 ਅਤੇ 16 ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਨਾਫੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ

ਸੀ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ੧ ਤੋਂ ੩ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ
ਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਐਕਸ ਬੀ -10 ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਫਰਮਾਨ
ਵੰਡ ਲਈ, ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਲਈ ਅਤੇ ਮੇਸਨੇ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ
ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2; ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਹੱਕ
ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸਾ (ਜਾਇਦਾਦ ਸਮੇਤ)
ਐਕਸ ਬੀ -10 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ) ਵੀ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 16 ਤੋਂ 18 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ
ਅਪੀਲ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ। ਜੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਸਮਝੌਤੇ ਐਕਸ ਬੀ -10 ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ
ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ (ਜੋ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕੀਤਾ ਹੈ), ਤਾਂ ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਫਰਮਾਨ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਸਲ
ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ

ਅਤੇ ਹੋਂਦ। [44 ਤੱਕ] [77--; 774--]
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਸ ਬੀ -10 ਸਮਝੌਤਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 3 ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।
ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਇਹ ਹਿੱਸਾ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸਮਰਥ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਅੰਤਿਮ
ਰੂਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਐਕਸ ਬੀ -10 ਨਾ ਤਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2
ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਇਕ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਹੈ ਕਿ
ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 3 ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 16 ਤੋਂ 18 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ
ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੇ ਵਾਰਸ ਸਨ
ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਤਹਿਤ 16
18 ਤੱਕ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਮ੍ਰਿਤਕ
ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ. [ਪੈਰਾ 44.1] [774--]

2.5 ਜਦੋਂ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਟੱਲ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 16 ਤੋਂ 18 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 (ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3) ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਆਰਡਰ ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਵੰਡ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਫਰਮਾਨ ਆਇਆ ਸੀ
ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1
3. ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਸਹਿ-ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 16 ਤੋਂ 18 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਸਹਿ-ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦੀ ਸੀ। [ਪਾਰਸ 45, 46] [774--; 775--]

2.6 ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਸਲਾਹ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਪਰ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ
ਅਦਾਲਤ। ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਬਦਲ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ
ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅੱਗੇ ਵਧੋ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 ਦੇ ਆਉਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ
ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 3 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸਿਰਫ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕੋਈ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ
ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2. ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ (1998 ਦਾ ਏਐਸ 1887) ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 16 ਤੋਂ 18 ਦੀ ਅਪੀਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 (ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3) ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਯੋਗ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। (ਪਾਰਸ 47, 48) [775--; 776--]

3.1 ਵਸੀਅਤ (ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਬੀ -9) ਵਿੱਚ, ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ (ਲੇਗੇਟ) ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 15 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੇ

ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਨੇ ਏ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਨ ਵੀ ਕੀਤਾ ਸੀ
ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਚੁਕਾਉਣੇ ਪੈਣਗੇ। ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਸਾਬਕਾ ਬੀ -10 ਸੀ। ਦੋ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਐਕਸ ਬੀ -9 ਅਤੇ ਐਕਸ ਬੀ -10 ਦਾ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅੰਤਰ-ਮਿਸ਼ਰਣ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ, ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਹਕੀਕਤ ਦਾ ਰੰਗ ਦੇਣ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ,
ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੀ ਭੈਣ ਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਬਾਰੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। [ਪੈਰਾ 50] [776--]

3.2 ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿਲ (ਐਕਸ ਬੀ -9) ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇੱਕ ਸੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ੱਕੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਹੋਂਦ ਬਾਰੇ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਸੰਬੰਧ, ਕਥਿਤ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਲਾਭਪਾਤਰੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ
ਦੂਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਕਥਿਤ
ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਅਦ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ. ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇੱਛਾ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਇਹ ਹਨ
ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਵੀ ਅਸਰ ਪਵੇਗਾ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ,

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ
ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਗਲਤੀ. [ਪੈਰਾ 51.3] [777--; 778-]

3.3 ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸਹੀ ਪਰਿਪੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਸੀ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇਹ ਸਮਝੌਤਾ (ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਬੀ -10) ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਲ ਸੀ (ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਬੀ -9). ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ, ਇਸ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ
ਸਹੀ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਅਤੇ ਸਹੀ ਤਰਕ, ਕੋਈ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 59] [781--]

ਐਚ. ਵੈਂਕਟਚਲ ਆਈਂਗਰ ਵੀ.ਬੀ.ਐਨ. ਥਿਮਜੰਮਾ ਏਅਰ
1959 ਐਸਸੀ 443 : [1959] ਸਪ. ਐਸਸੀਆਰ 426; ਅਵਸਥਾ
ਰਾਜਸਥਾਨ ਬਨਾਮ ਰਾਓ ਰਾਜਾ ਕਲਿਆਣ ਸਿੰਘ (ਉਸ ਦੇ ਐਲਆਰਐਸ ਦੁਆਰਾ ਮ੍ਰਿਤਕ)
(1972) 4 ਐਸਸੀਸੀ 165; ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਕੰਟਰੋਲਰ ਬਨਾਮ ਕਾਂਤੀਲਾਲ

ਤ੍ਰਿਕਮਲਾਲ (1976) 4 ਐਸਸੀਸੀ 643: [1977] 1 ਐਸਸੀਆਰ 9; ਸ਼ੁਭ
ਕਰਨ ਬੁਬਨਾ ਬਨਾਮ ਸੀਤਾ ਸਰਨ ਬੁਬਨਾ ਅਤੇ ਹੋਰ। (2009) 9 ਐਸਸੀਸੀ 689: [2009] 14 ਐਸਸੀਆਰ 40; ਬੈਂਕ ਆਫ
ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਭੈ
ਡੀ. ਨਰੋਤਮ ਅਤੇ ਹੋਰ। (2005) 11 ਐਸਸੀਸੀ 520 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ

[1959] ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 426	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 24
(1972) 4 ਐਸਸੀਸੀ 165	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 31
[1977] 1 SCR 9	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 37
[2009] 14 ਐਸਸੀਆਰ 40	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 37
(2005) 11 SCC 520	ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ	ਪੈਰਾ 39
[1962] 2 SCR 636	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 43.1
[2002] 5 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 350	ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ	ਪੈਰਾ 43.2
[2019] 7 SCR 262	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 43.3

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 9546
2013

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 20.03.2009 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ 1988 ਦੇ ਏਐਸ ਨੰਬਰ 1887 ਵਿੱਚ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦਾ।
ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਫਿਲਹਾਲ ਮੁਨਿਸ, ਜੀ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਸਾਦ, ਪੀ ਵੈਂਕਟ ਰੈਡੀ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤ ਤਿਆਗੀ, ਪੀ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਰੈਂਡੀ, ਮੈਸਰਜ਼ ਵੈਂਕਟ ਪਲਵਾਈ ਲਾਅ ਐਸੋਸੀਏਟਸ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ? ਦਿਨੇਸ਼ ਮਹੇਸ਼ਵਰੀ, ਜੇ.

ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅਤੇ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪਰੇਖਾ

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਅਪੀਲ 20.03.2009 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 1998 ਦੇ ਏਐਸ ਨੰਬਰ 1887 ਵਿੱਚ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਵੰਡ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਰਾਹਤਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਨਰਸਰਾਓਪੇਟ, ਗੁੰਟੂਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ, ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚੋਂ, 1980 ਦਾ ਓਐਸ ਨੰਬਰ 35 (1978 ਦਾ ਪੁਰਾਣਾ ਓਪੀ ਨੰਬਰ 106) ਹੈ।

ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਕੇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪਰੇਖਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ
ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ।

ਉਪਰੋਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ
ਉਸ ਦੀ ਮਤਰੇਈ ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਅਤੇ ਵੰਡ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਤਿੰਨ ਭੈਣ-ਭਰਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਚਾਰ ਬਰਾਬਰ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1, 2 ਅਤੇ 3 ਵਜੋਂ; ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਹੋਰ ਰਾਹਤਾਂ ਦਾ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਇਹ ਹੋਰ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਮੇਸਨੇ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਦਾ ਹੈ. ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਭੈਣ-ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਲੜਿਆ; ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 ਅਤੇ 3 ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਦਾਖਲੇ ਦਾ ਬਿਆਨ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਮਤਰੇਈ ਮਾਂ ਦੇ ਭਰਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 4 ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰ ਰਹੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਮਤਰੇਈ ਮਾਂ ਨੇ 05.11.1976 (ਐਕਸ ਬੀ -10) ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 15 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਏ ਸ਼ਡਿਊਲ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 1 ਵੇਚੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸਨੇ 15.06.1978 (ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ -9) ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਟੈਂਡੈਂਟ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 14 ਅਤੇ 13. ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕਥਿਤ ਸਮਝੌਤੇ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਵਸੀਅਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਕੀਤਾ।

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ 29.04.1988 ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਫਰਮਾਨ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕਥਿਤ ਸਮਝੌਤੇ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਵਸੀਅਤ (ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਬੀ -10 ਅਤੇ ਐਕਸ ਬੀ -9) ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਮਨਘੜਤ ਸਨ।

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦੋ ਨਿਯਮਤ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ: ਇੱਕ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ 1988 ਦਾ ਏਐਸ ਨੰਬਰ 1887 ਸੀ 16 ਤੋਂ 18, ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸਨ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 15 (ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕਥਿਤ ਸਮਝੌਤੇ ਤਹਿਤ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ); ਅਤੇ ਦੂਜਾ 1989 ਦਾ ਏਐਸ ਨੰਬਰ 1433 ਹੈ ਜੋ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 4, 13 ਅਤੇ 14 (ਕਥਿਤ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ) ਦੁਆਰਾ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੁੱਖ ਚੋਣ ਲੜ ਰਹੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਭੈਣ-ਭਰਾ (ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 3) ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਤੋਂ 4 ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਐਫ ਸ਼ੈਣੀ ਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ.

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਭਰਾ (ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਸੀ), ਦੀ ਮੌਤ 09.05.1989 ਨੂੰ ਹੋ ਗਈ। ਉਸ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਬਦੀਲੀ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਲਏ ਗਏ ਸਨ। ਜੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨ-ਸਿਰਲੇਖ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ 25.04.2006 ਨੂੰ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 4, 13 ਅਤੇ 14 (1989 ਦਾ ਏਐਸ ਨੰਬਰ 1433) ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ (1988 ਦਾ ਏਐਸ ਨੰਬਰ 1887) ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ।

2.6. ਉਪਰੋਕਤ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕਥਿਤ ਸਮਝੌਤੇ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਵਸੀਅਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਮੁੱਖ ਨੁਕਤੇ ਬਣੇ। 20.03.2009 ਦੇ ਆਮ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਛਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਜਾਂ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ 3. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ
ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕਥਿਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ
ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 3 ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ, ਜੋ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 16 ਤੋਂ 18 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸਨ. ਇਸ ਦੇ ਸੀਕਵਲ 'ਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਬਣਾਈ ਜਾਵੇ ਉਕਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ (ਪਲੇਟ ਏ ਸ਼ਡਿਊਲ ਦਾ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 1) ਵੰਡ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

2.7. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਦੁਖੀ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ
ਇਸ ਅਪੀਲ, ਉਕਤ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਫਾਰਮਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 5 ਵਜੋਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਦਲੀਲਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ,
ਉਹ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਸਨ
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਮਾਣਯੋਗ ਚੈਂਬਰ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ 16.07.2012 ਨੂੰ।

ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ ਤਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਵੀਡੀਓ ਕਾਨਫਰੰਸਿੰਗ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਲਿਖਤੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ।

<u>ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਪਹਿਲੂ</u>

ਉਪਰੋਕਤ ਰੂਪਰੇਖਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਹੁਣ ਤੱਕ ਬਿੰਦੂਆਂ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ
ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਲਈ ਉਤਪੰਨ।
ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੇਨੀਗਲਾ ਕੋਟੇਸ਼ਵਰੰਮਾ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਚੰਦਰ ਸੀਤਾਮਾ, ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 3 ਚੰਦਰ ਰੰਗਨਾਇਕੰਮਾ ਬੇਟੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 ਮਾਲੇਮਪਤੀ ਰਾਧਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮੂਰਤੀ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਪਤਨੀ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਤੋਂ ਮਾਲੇਮਪਤੀ ਕੌਂਡੀਆ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ
ਸਾਲ 1945 ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਆਸ ਪਾਸ। ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ,

ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਮਾਲੇਮਪਤੀ ਕੌਂਡੀਆ ਨੇ ਦੂਜੇ ਵਿਆਹ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ
ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਨਾਮ ਦੀ ਇੱਕ ਔਰਤ, ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 3 ਦੀ ਮਤਰੇਈ ਮਾਂ ਬਣ ਗਈ। (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਵਰਣਨ ਵਿੱਚ, "ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ" ਨਾਮ ਮਾਲੇਮਪਤੀ ਕੌਂਡੀਆ ਦੀ ਦੂਜੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਹੈ, ਭਾਵ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਮਤਰੇਈ ਮਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭੈਣ-ਭਰਾ)।

ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਵੰਡ, ਵੱਖਰੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ,
ਅਨੁਸੂਚੀ ਏ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੀਆਂ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਵਰਣਨ ਕੀਤੀਆਂ ਚੱਲਣ ਯੋਗ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੇਸਨੇ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਾਹਤਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ
ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸ਼ਡਿਊਲ ਬੀ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 21.07.1978 ਨੂੰ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ,
ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਲ 1950 ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਆਸ ਪਾਸ, ਮਾਲੇਮਪਤੀ ਕੌਂਡੀਆ ਆਪਣੇ ਬੇਟੇ ਮਾਲੇਮਪਤੀ ਰਾਧਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮੂਰਤੀ (ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2) ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਕੇ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਏ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਮਾਲੇਮਪਤੀ ਕੌਂਡੀਆ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਆਈਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦੂਜੀ ਪਤਨੀ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵੰਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ,
ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਮਾਲੇਮਪਤੀ ਨਾਲ ਵੱਖ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ ਸਾਲ 1971 ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਚਾਰ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਨੂੰ ਅਧਰੰਗ ਦਾ ਦੌਰਾ ਪਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਸਿਹਤ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਉਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਸੀ
ਨੌਕਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 ਅਤੇ 3 'ਤੇ ਵੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੀ ਮੌਤ 17.06.1978 ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਮੁੱਦੇ ਰਹਿਤ ਹੋ ਗਈ।

ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 5 ਅਤੇ 6 ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 1 ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ।
ਮਾਰਚ, 1977 ਵਿੱਚ ਗੰਨੇ ਦੀ ਫ਼ਸਲ ਲਈ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਰਾਤੂਨ ਦੀ ਫਸਲ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 5 ਅਤੇ 6 ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਮਤ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸਨ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਚੰਗੀ ਆਮਦਨ ਮਿਲ ਰਹੀ ਸੀ; ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਵੇਚ ਦਿੱਤੇ
ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਭੂਮੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਛੱਡੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਜੀ, ਪਰ, ਆਪਣੇ ਮਰਹੂਮ ਪਤੀ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਉਸਦੀ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਕਮਾਈ ਗਈ ਸੀ

---

[1] ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਗ਼ਰੀਬ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 1978 ਦੇ ਓਪੀ 106 ਵਜੋਂ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 1980 ਦੇ ਓਐਸ 35 ਵਜੋਂ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਜਾਇਦਾਦ ਉਸ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਅਤੇ ਬੇਟੇ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਨੇ ਖੁੱਲ੍ਹਕੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵਸੀਅਤ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 3 ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ।

6.2. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਮਰਹੂਮ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੇ ਭਰਾ ਚਪਲਮਦੁਗੁ ਸੱਤਿਆਨਾਰਾਇਣ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਅਤੇ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਬਾਰੇ ਵਿਆਪਕ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 8 ਨੇ ਭੈਣਾਂ-ਭਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮਤਭੇਦ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਛੱਡੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕੇ।
ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ; ਅਤੇ ਇਹ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 4 ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਭੈਣ-ਭਰਾ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਜੋ ਵਿਚੋਲੇ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਨ.

6.2.1. ਉਕਤ ਵਿਚੋਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 7 ਤੋਂ 11 ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ
ਆਪਣੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਵਾਲ; ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਬਲਦ ਅਤੇ ਚਾਰ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਚੂੜੀਆਂ ਵੇਚੀਆਂ ਸਨ
ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਰਕਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਪਈ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 7 ਤੋਂ 11 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤਾ ਭੈਣਾਂ-ਭਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮਤਭੇਦ ਪੈਦਾ ਕਰਕੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਨੇ ਇੱਕ ਸੋਨੇ ਦੀ ਚੇਨ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਸੀ।
ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 12 ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਬੈਂਕ, ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 7 ਤੋਂ 12 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇੱਥੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਜਾਵੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਦੋਸ਼ ◌ਾ◌ं ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 4 ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਭੈਣਾਂ-ਭਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮਤਭੇਦ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਚੋਲਗੀ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਕਰਜ਼ੇ ਪੈਦਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ
ਮ੍ਰਿਤਕ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਹੜੱਪਣ ਲਈ। ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 4 ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ 'ਉਸ ਦਾ ਅੰਗੂਠਾ ਲੈ ਲਿਆ
ਖਾਲੀ ਚਿੱਟੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ
ਗਲਤ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼'।

ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 13 ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦਾ ਖੇਤ ਨੌਕਰ ਸੀ ਜੋ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਆਈਟਮ 7 ਦੇ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਸ਼ੈੱਡ ਦੇ ਇਕ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

ਏ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੈਂਡ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 4 ਦੁਆਰਾ ਖੇਡੀ ਗਈ ਧੋਖਾਧੜੀ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੇ ਵਿਚੋਲਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਤਰੀਕਾ; ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਬੀ ਵੰਡ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਐਸਚੇਡੂਲ ਅਤੇ ਬੀ ਸ਼ਡਿਊਲ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕੇ।
ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਇਕ ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 3 ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

ਉਪਰੋਕਤ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ
ਪਟੀਸ਼ਨ ਏ ਅਤੇ ਬੀ ਸ਼ਡਿਊਲ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਚਾਰ ਬਰਾਬਰ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੇ ਇਕ ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਵੰਡ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਵੰਡ ਅਤੇ ਡਿਲੀਵਰੀ ਲਈ ਰਾਹਤ; ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 5 ਅਤੇ 6 ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ; ਅਤੇ ਮੈਸਨੇ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ
ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਡੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ
ਸਾਂਝਾ ਕਰੋ।

ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਸ਼ਡਿਊਲ ਏ ਅਤੇ ਬੀ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸਨ। ਸ਼ਡਿਊਲ ਏ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀਆਂ ਸੱਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਆਈਟਮ 1 ਵਿਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਪਾਰਸਲ ਕਿਸ ਦੀ ਹੱਡੀ ਹੈ
ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਝਗੜਾ। ਸ਼ਡਿਊਲ ਬੀ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਚੱਲਣ ਯੋਗ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀਆਂ 10 ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ।

ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੋਣ ਲੜ ਰਹੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਮੁਕੱਦਮਾ 14 ਅਤੇ 15 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ
ਉਹ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਜੋ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫੈਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਭੈਣ-ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਲੜੀ
ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 ਅਤੇ 3 ਨੇ ਜੀ ਦਾਖਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ . ਇਹ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 7 ਅਤੇ 8 ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 4 ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਖਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 4 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ. ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 4

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ.

ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 4 ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ ਸਿਰਫ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 4 ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਰਹੂਮ ਮਾਲੇਮਪਤੀ ਕੌਂਡੀਆ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੇਟੇ (ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2) ਦੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੀ ਦੂਜੀ ਪਤਨੀ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਿਆ ਪਰ ਉਹ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕੇ

ਇਕੱਠੇ ਅਤੇ ਮਰਹੂਮ ਮਾਲੇਮਪਤੀ ਕੌਂਡੀਆ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ
ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਤੋਹਫ਼ੇ ਵਜੋਂ ਸਟਾਈਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਚੋਣ ਲੜ ਰਹੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੀ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਛੱਡਣੀਆਂ ਪਈਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਮਰਹੂਮ ਮਾਲੇਮਪਤੀ ਕੌਂਡੀਆ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਬਾਰੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।
ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 3 ਨਾਲ ਚੰਗੇ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸਨ; ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਜੋ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਨੇ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ
ਉਸ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨ ੀ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿੱਚ ਘਾਟਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਉਪਰੋਕਤ ਦਾਅਵਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ
ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 3 ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸਨ ਕਿ 05.11.1976 ਨੂੰ, ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਨੇ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨ ਏ ਸ਼ਡਿਊਲ ਦੀ ਆਈਟਮ 1 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਮਾਲੇਮਪਤੀ ਸੱਤਿਆਨਾਰਾਇਣਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ
ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ
ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਦਲਾਖੋਰੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 5 ਅਤੇ 6 ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਚੋਣ ਲੜ ਰਹੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 3 ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਵੀ ਜਾਣੂ ਸਨ ਕਿ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਨੇ 15.06.1978 ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ।
ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਚਪਾਲਮਦੁਗੁ ਪੁੰਨਮਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 13, ਕਿਲਾਰੂ ਗੋਪਾਲ ਰਾਓ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੱਤੀ; ਅਤੇ
ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਕਾਇਆ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਕਤ ਵੈਂਡੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ੇ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਨੇ ਉਹ ਬਿਆਨ ਵੀ ਲਏ ਜੋ ਲੇਗੇਟਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਏ ਸਨ

ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਉਦਾਹਰਣਾਂ, ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ
ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਮੁੱਖ ਮੁੱਦਾ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਮੂਲ ਬਣਾਉਣਾ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ
ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਭਦਾਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

"3. ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 3 ਵਿਚਕਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਈ ਮਤਭੇਦ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼
ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹਨ
ਇਸ ਘਿਨਾਉਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਹੱਥ ਮਿਲਾ ਕੇ ਚੱਲਣਾ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ
ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 3 ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਹਨ ਕਿ 5.11.1976 ਨੂੰ ਮਾਲੇਮਪਤੀ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਨੇ ਪਲੇਨਟ ਏ ਸ਼ਡਿਊਲ ਦੀ
ਆਈਟਮ 1 ਨੂੰ ਮਾਲੇਮਪਤੀ ਸੱਤਿਆਨਾਰਾਇਣਵਰਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਅਤੇ
ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ, ਕਿ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ
ਸੱਤਿਆਨਾਰਾਇਣਵਰ
ਪ੍ਰਸਾਦ ਨੇ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 5 ਅਤੇ 6 ਨੂੰ 2 ਸਾਲਾਂ ਭਾਵ 1977-78 ਅਤੇ 1978-79 ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ 250/- ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ
ਏਕੜ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਲ ਦੇ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 5 ਅਤੇ 6 ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ
ਹੋ ਕੇ ਗੰਨਾ ਉਗਾ ਕੇ ਇਸ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ ਸੀ; ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 5 ਅਤੇ 6 ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੂਮੀ-ਮਾਲਕ ਸੱਤਿਆਨਾਰਾਇਣ ਪ੍ਰਸਾਦ ਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ। ਉਕਤ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਕਤ
ਸੱਤਿਆਨਾਰਾਇਣਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ
ਉਸ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਚੰਦਰ ਆਦਿਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ
ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਗੰਨਾ ਵੀ ਉਗਾਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਮਰਹੂਮ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੀ ਮੌਤ ਏ
ਸ਼ਡਿਊਲ ਦੀ ਆਈਟਮ ੧ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਸੀ
ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 5 ਅਤੇ 6 ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦੇ ਕੇ।

4. ਮਰਹੂਮ ਮਾਲੇਮਪਤੀ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਨੇ 15 ਜੂਨ, 1978 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਚਪਾਲਮਦੁਗੁ ਪੁੰਨਮਾ ਅਤੇ 13ਵੇਂ
ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਕਿਲਾਰੂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦੇਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ
ਗੋਪਾਲਰਾਓ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੇਰਵੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਮਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਤੋਂ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਾਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਲੇਟਰ ਏ ਸ਼ਡਿਊਲ
ਦੀ ਆਈਟਮ 1 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਲੇਮਪਤੀ ਸੱਤਿਆਨਾਰਾਇਣਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼
ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੇਗੀ
ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਟੈਸਟਾਟ੍ਰਿਕਸ ਨੇ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ
ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਚੁਕਾਉਣੇ ਪੈਣਗੇ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ
1 ਤੋਂ 3 ਲੋਕ ਉਕਤ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਿਲ ਕੇ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ
ਇਕਲੌਤੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲੇਗੇਟਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ, ਚਪਾਲਮਦੁਗੁ
ਪੁੰਨਮਾ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਸਾਈਡ ਵੈਂਡੀ, ਮਾਲਮਪਤੀ ਸੱਤਿਆਨਾਰਾਇਣਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ।

5. ਲੇਟੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਚਪਲਾਮਦੁਗੁ ਪੁੰਨਮਾ ਨੇ ਆਈਟਮ 7 ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ 2, 3, 5, 6 ਅਤੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਗਭਗ 161/2 ਸੈਂਟ ਸਾਈਟ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 4 ਬੀਮਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਮੱਧ ਘਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਟਾਈਲਡ ਵਰਾਂਧਾ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਪਲੇਟ ਏ ਸ਼ਡਿਊਲ ਦੇ ਉੱਤਰ-ਪੂਰਬੀ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟਾਈਲਡ ਘਰ ਸੀ।
ਵਸੀਅਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਟੈਸਟਾਟ੍ਰਿਕਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ,

ਚਾਪਲਾਮਦੁਗੁ ਪੁੰਨਮਾ, ਕਾਸ਼ਤ ਅਤੇ ਖਾਦ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ 3 ਅਤੇ

5, ਸੂਟ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਆਈਟਮ 3 ਵਿੱਚ ਝੋਨੇ ਦੀ ਬਿਜਾਈ ਅਤੇ ਆਈਟਮ 5 ਵਿੱਚ ਕਾਸਟਰ ਦੇ ਬੀਜ ਬੀਜੇ।

6. ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਨੇ 13ਵੇਂ ਬਚਾਓਕਰਤਾ, ਕਿਲਾਰੂ ਗੋਪਾਲਰਾਓ ਆਈਟਮ 4 ਅਤੇ ਏ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ ਵਸੀਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
ਆਈਟਮ 7 ਦਾ ਹਿੱਸਾ। ਅਰਥਾਤ, ਸਾਈਟ ਦੇ 31/2 ਸੈਂਟ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਸੋਈ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ
ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ 3 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ, ਟੈਸਟਾਟ੍ਰਿਕਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ 13 ਵੇਂ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ।
ਰਸੋਈ ਦਾ ਕਮਰਾ, ਏ ਸ਼ਡਿਊਲ ਦੀ ਆਈਟਮ 4 ਦੀ ਕਾਸ਼ਤ ਅਤੇ ਖਾਦ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਝੋਨੇ ਦੀ ਬਿਜਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਲੇਗੇਟ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ।

(ਬੋਲਡ ਸਪਲਾਈ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ)

8.3. ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 4 ਨੇ ਕਥਿਤ ਵਿਚੋਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੋਰ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 4 ਦਾ ਕੇਸ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਸੀ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 3 ਮਰਹੂਮ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ.

9. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 29.04.1988 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਰਾਹੀਂ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 11 ਨੇ ਵਿਚੋਲਗੀ ਲਈ ਕਥਿਤ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੀ ਚੱਲ ਣਯੋਗ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਸਹੀ ਧਿਰ। ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 9 ਅਤੇ 10 ਨੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 11 ਦੇ ਇਸ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ।

10. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ 13 ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 4 ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਵਸੀਅਤ ਬਾਰੇ ਬਿਆਨ ਲਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਸੀ
ਚਪਲਾਮਾਦੁਗੁ ਪੁੰਨਮਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ 13, ਕਿਲਾਰੂ

ਗੋਪਾਲ ਰਾਓ; ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 8 ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਲੇਮਪਤੀ ਸੱਤਿਆਨਾਰਾਇਣਵਰਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤੇ ਬਾਰੇ ਵੀ ਬਿਆਨ ਲਏ।

ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਲੇਗੇਟ ਚਪਾਲਮਦੁਗੂ ਪੁੰਨਮਾ (ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੀ ਮਾਂ) ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 4) ਨੂੰ ਬੁਚਾਓ ਕਰਤਾ 14 ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਮਾਲੇਮਪਤੀ ਸੱਤਿਆਨਾਰਾਇਣਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਰਾਓ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਬੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ 15. ਇਹ ਅੱਗੇ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਪੈਰਾ 7 (ਏ) ਜੋੜਿਆ
ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 14 ਕੋਈ ਲੇਗੇਟ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਅਤੇ ਸੈਟਅਪ ਵਜੋਂ ਵਸੀਅਤ ਝੂਠੀ ਅਤੇ ਮਨਘੜਤ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ੧੫ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ੧੪

ਸੀ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ੧੫ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ੧੪ ਅਤੇ ੧੫ ਦਾ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

11. ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਸੋਧ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਜਵਾਬੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ।
ਇਸ ਦੇ 29.04.1988 ਦੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਦਾ ਪੈਰਾ 9, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਉਪਯੋਗੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇ ਸਾਰ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ
ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਜਵਾਬ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੋਟ ਕੀਤਾ:

"9. ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਸ਼੍ਰੀ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਨੇ ਸੱਤਿਆਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਏ ਸ਼ਡਿਊਲ ਦੀ ਆਈਟਮ ੧ ਨਹੀਂ ਵੇਚੀ
ਵਰਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਅਖੌਤੀ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਦਿਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਹ
ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਜਾਅਲੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ, ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕ ਅਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਕੋਲ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਅਲੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚੌਥੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਪਾਲਿਆ ਗਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਸਹਿਯੋਗੀ। ਪਲੇਟ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਹੀ ਇਹ ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ ਅਤੇ
ਅਸਹਿਣਯੋਗ। ਇਹ ਝੂਠ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਲੇਗੇਟਾਂ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸੁਭਾਅ
ਇੱਛਾ ਝੂਠੀ ਅਤੇ ਮਨਘੜਤ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਕੋਲ ਬੀ ਸ਼ਡਿਊਲ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀਆਂ 1 ਤੋਂ 4, 8 ਤੋਂ 10 ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੀ ਸਿਹਤ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਸੀ

ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਾਲ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ। ਮਾਂ ਖੁਦ ਕਾਫ਼ੀ ਬੁੱਢੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੀ ਕੋਈ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਂ ਖੁਦ ਸੇਵਾਵਾਂ ਲਈ ਦੂਜਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਸੀ।

12. ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਬਾਰੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 5, 6, 12 ਅਤੇ 13 ਨੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 4 ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਮੈਮੋ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਨਵੇਂ ਜੋੜੇ ਗਏ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 14 ਅਤੇ 15 ਨੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 4 ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇਕ ਹੋਰ ਮੈਮੋ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ. ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 15 ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ,
ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ 16 ਤੋਂ 18 ਸਾਲ ਦੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵੀ ਦਾਇਰ ਨਾ ਕਰੋ।[2]

13. ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 3 ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਮਾਲੇਮਪਤੀ ਕੌਂਡੀਆ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ

---

[2] ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਖਰਕਾਰ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲਈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਿਰਲੇਖ ਤੋਂ ਵੇਰਵੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ
ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਭਦਾਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:-
ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ
ਵੇਨੀਗਲਾ ਕੋਟੇਸ਼ਵਰਮਾ ਬਨਾਮ ਵੇਨੀਗਲਾਮਾ ਵੀ.
ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ
1. ਚੰਦਰ ਸੀਤਾਮਾ
ਮਾਲੇਮਪਤੀ ਰਾਧਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮੂਰਤੀ
ਚੰਦਰ ਰੰਗਨਾਇਕੰਮਾ
ਚਪਾਲਮਦੁਗੁ ਸੱਤਿਆਨਾਰਾਇਣ
ਕਿਲਾਰੂ ਰਾਮਚੰਦਰ ਰਾਓ
ਬੋਲੇਪੱਲੀ ਸੱਤਿਆਨਾਰਾਇਣ
ਬੋਲੇਪੱਲੀ ਪੇਡਾ ਵੈਂਕਯਾ
8. ਮਾਲੇਮਪਤੀ ਸੇਸ਼ਯਾ
ਕਿਲਾਰੂ ਵੈਂਕਟ ਸੁਬਈਆ
ਚਪਲਾਮਦੁਗੁ ਨਰਸਿਮਹਾ ਰਾਓ
ਚਪਲਾਮਦੁਗੁ ਗੋਪਾਲ ਰਾਓ
ਚਪਾਲਾ ਅਮਾਦੁਗੁ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅੰਜਨੇਯੁਲੂ ਉਰਫ ਗੋਵਰਧਨ
ਕਿਲਾਰੂ ਗੋਪਾਲ ਰਾਓ।
ਪੁੰਨਮਾ G
ਮਾਲੇਮਪਤੀ ਸੱਤਿਆਨਾਰਾਇਣਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਰਾਓ (ਡਿਆਡ)
(ਡੀ -14 ਅਤੇ ਡੀ -15 ਨੂੰ ਆਈਏ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਪੁਰਕ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨੰਬਰ 41/84 ਮਿਤੀ 24.03.1986)
ਮਾਲਮਪਤੀ ਸੂਰਿਅੰਬਾ
ਮਾਲੇਮਪਤੀ ਮਧੁਸੂਦਨ ਰਾਓ
ਮਾਲੇਮਪਤੀ ਦੁਰਗਾਂਬਾ
(ਡੀ -16 ਤੋਂ 18 ਨੂੰ ਡੀ -15 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਵਜੋਂ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ)

ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹੈ ਏ
ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ, ਮਾਲੇਮਪਤੀ ਕੌਂਡੀਆ ਦੀ ਦੂਜੀ ਪਤਨੀ, ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਮਤਰੇਈ ਮਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 3. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਅਤੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਕੁਝ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਿਰੋਧੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣਾ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ।

ਮਰਹੂਮ ਅੰਨਪੂਰਨਮ੍ਮਾ। ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 4, ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦਾ ਭਰਾ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ
ਉਹ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 16 ਮਾਲਮਪਤੀ ਸੂਰਯੰਬਾ, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਆਇਆ
05.11.1976 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ, ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੀ ਭੈਣ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਕਤ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਥਿਤ ਬਦਲਾਖੋਰੀ, ਮਾਲੇਮਪਤੀ
15 ਸਾਲਾ ਸੱਤਿਆਨਾਰਾਇਣ ਪ੍ਰਸਾਦ ਰਾਓ ਦਾ ਜੀਜਾ ਸੀ

ਸੀ (ਭੈਣ ਦਾ ਪਤੀ) ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 15.06.1978 ਦੀ ਕਥਿਤ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਥਿਤ ਲੀਗੇਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਅਰਥਾਤ, ਚਪਲਮਦੁਗੁ ਪੁੰਨਮਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 14 ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੀ ਮਾਂ ਸੀ। ਉਕਤ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਕ ਹੋਰ ਲੇਗੇਟ, ਕਿਲਾਰੂ ਗੋਪਾਲ ਰਾਓ,
ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 13 ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸੀ, ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਪਾਰਟੀਆਂ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾਦਾਰ/ਖੇਤ ਨੌਕਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ
ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ।

ਸਾਨੂੰ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਹੈਰਾਨੀਜਨਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੀ। ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੀ ਉਮਰ ਲਗਭਗ 45 ਸਾਲ ਸੀ; ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ 17.06.1978 ਨੂੰ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ
ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਦੋ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ; ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ, ਉਸਦੀ ਮਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ
ਵਿਲ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੇਗੇਟ, ਲਗਭਗ 80 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਸਨ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਕਤ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ, ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਕਾਇਆ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 15 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੇ; ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵੀ ਦਿੱਤਾ।

ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ 12 ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

"1. ਕੀ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 4 ਅਤੇ 11 ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ 15.6.1978 ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਸਹੀ, ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ?

ਕੀ ਏ ਸ਼ਡਿਊਲ ਦੇ ਆਈਟਮ ੧ ਨੂੰ ਮਰਹੂਮ ਮਾਲਮਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 5 ਅਤੇ 6 ਨੂੰ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਜਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰਾਂ ਹਨ?

ਕੀ ਏ ਸ਼ਡਿਊਲ ਦੀ ਆਈਟਮ ਮਰਹੂਮ ਮਾਲਮਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੀ
ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਤੋਂ ਮਾਲੇਮਪਤੀ ਸੱਤਿਆਨਾਰਾਇਣ ਵੈਰਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਅਤੇ
ਕੀ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ?

4. ਕੀ ਚਪਾਲਮਦੁਗੁ ਪੁੰਨਮਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਧਿਰ ਹੈ?

5. ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੰਡ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਵੰਡ ਲਈ ਕਿਹੜੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕਿਸ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ?

6. ਕੀ ਮਰਹੂਮ ਮਾਲਮਪਤੀ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ 1 ਤੋਂ 4 ਅਤੇ 8 ਤੋਂ 10 ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਸੀ?

7. ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 3 ਪਟੀਸ਼ਨ ਏ ਅਤੇ ਬੀ ਸ਼ਡਿਊਲ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ?

8. ਕੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਣ ਅਤੇ ਗਲਤ ਹੋਣ ਲਈ ਮਾੜਾ ਹੈ?

ਕੀ ੧੨ ਵੇਂ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਨੇ ਮਰਹੂਮ ਮਾਲਮਪਤੀ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੀ ਸੋਨੇ ਦੀ ਚੇਨ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹੈ?

ਕੀ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 5 ਅਤੇ 6 ਲੀਜ਼ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ ਰਕਮ?

ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਮੁਨਾਫੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਜੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਕਿਸ ਦਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਕਿਸ ਤੋਂ?

ਕਿਹੜੀ ਰਾਹਤ ਲਈ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ?"[3]

16. ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵੇਨੀਗਲਾ ਕੋਟੇਸ਼ਵਰੰਮਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ -1 ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਮਾਹਰ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ -2 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 13 ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ। ਮੁੱਖ ਮੁਕਾਬਲੇਬਾਜ਼, ਚਪਾਲਮਦੁਗੁ ਸੱਤਿਆਨਾਰਾਇਣ (ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 4) ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ
-1. ਵਿਲ ਦੇ ਲਿਖਾਰੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਡੀਡਬਲਯੂ -2 ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਡੀਡਬਲਯੂ -3 ਅਤੇ ਡੀਡਬਲਯੂ -13 ਵਜੋਂ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਸਦੀਕ; ਵਿਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੇਗੇਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਕਿਲਾਰੂ
ਗੋਪਾਲ ਰਾਓ (ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 13), ਡੀਡਬਲਯੂ -4 ਵਜੋਂ; ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਲੇਗੇਟ
ਵਿਲ, ਚਪਲਾਮਾਦੁਗੁ ਪੁੰਨਮਾ (ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 14), ਦੀ ਡੀਡਬਲਯੂ ਵਜੋਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ-
5. ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕਥਿਤ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵੈਂਡੀ ਮਾਲੇਮਪਤੀ ਸੱਤਿਆਨਾਰਾਇਣਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਰਾਓ (ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 15) ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ, ਮਾਲਮਪਤੀ ਸੂਰਯੰਬਾ (ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 16) ਨੇ ਡੀਡਬਲਯੂ -6 ਵਜੋਂ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ; ਅਤੇ ਲਿਖਾਰੀ
ਅਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਡੀਡਬਲਯੂ -7 ਅਤੇ ਡੀਡਬਲਯੂ -8 ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

---

[3] ਮੁੱਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਟਾਈਪੋਗ੍ਰਾਫਿਕ ਗਲਤੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਤੋਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਕੱਢਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਸਮੱਗਰੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਕਿਸ 'ਤੇ ਧਿਰਾਂ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਸਨ ਅਤੇ ਕਿਹੜੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਆਏ ਸਨ
ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਨ।

ਕ੍ਰਮਵਾਰ। ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ
ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 15 ਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਵੀ ਉਧਾਰ ਲਏ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਡੀਡਬਲਯੂ -10 ਅਤੇ ਡੀਡਬਲਯੂ -11 ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ. ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 15.06.1978 ਦੀ ਕਥਿਤ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਸੀਅਤ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 13 ਅਤੇ 14, (ਐਕਸ ਬੀ -9); ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕਥਿਤ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਸਮਝੌਤਾ ਮਿਤੀ 05.11.1976 ਨੂੰ ਹੱਕ ਵਿੱਚ

ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 15 (ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਬੀ -10). ਕਈ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ
ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅੰਸ਼ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ੧੫ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਬੂਤ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਾਰਸਲਾਂ ਦੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਾਰਸਲਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਿਸਟ ਰਸੀਦਾਂ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ
ਵਿਅਕਤੀ।

<u>ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ 29.04.1988 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ</u>

ਸਬੂਤ ਲੈਣ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 29.04.1988 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ।

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਲ (ਐਕਸ ਬੀ -9) ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁੱਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਨ (ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ). -10)। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਪਰੋਕਤ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਨੇੜਿਓਂ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਨ ਨਾਲ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੋੜਨਾ
ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੀ
ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਵਸੀਅਤ (ਐਕਸ ਬੀ -9) ਵਿੱਚ, ਟੈਸਟਾਟ੍ਰਿਕਸ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਆਪਣੀ ਲੇਗੇਟ ਮਾਂ (ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 14) ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 15 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੇ।
ਐਫ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਝੌਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵੀ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਵਿਲ ਆਫ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ (ਉਦਾਹਰਨ ਬੀ-9) ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਪਾਠਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਿ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਬੋਝ ਹੇਠ ਦੱਬੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ।

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ
ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਅਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਨੇੜਿਓਂ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਜੋ ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 3 ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਕਵਰ ਕਰਦੇ ਸਨ।

18.1. ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਦਿਲਚਸਪ ਪਾਇਆ ਕਿ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰਫ 45 ਸਾਲ ਦੀ ਸੀ, ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰੇਗੀ, ਜੋ ਲਗਭਗ 80 ਸਾਲ ਦੀ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਸ ਬੀ -4 ਤੋਂ ਬੀ -7 ਪਰ
ਫਿਰ, ਸੋਚਿਆ ਕਿ 40,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਕੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਐਕਸ ਬੀ -10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 4 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ 50,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਪਰ
ਉਹ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਿਆ ਕਿ ਕਿੰਨੀ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਡੂੰਘੀ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਉੱਚ ਪੱਧਰ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਬਾਰੇ ਸੁਝਾਅ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖੇ ਗਏ:

"….. ਇਹ ਸਾਰੀ ਚਰਚਾ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੇ ਅਖੌਤੀ ਉੱਚ ਪੱਧਰ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੱਚਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਕੋਈ ਡਾਕਟਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।
ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਡਾਕਟਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ। ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਕਿ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਸੀ
ਇੰਨੀ ਉੱਚੀ ਹੱਦ ਤੱਕ। ਇਸ ਲਈ ਚੌਥੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਨੇ ਜੋ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਹਕੀਕਤ ਦਾ ਰੰਗ ਦੇਣ ਲਈ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪਹਿਲੂਆਂ ਐਫ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਇੱਥੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ, ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਸੱਚੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ (ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਬੀ -9) ਇੱਕ ਮਨਘੜਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੀ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੀ ਇੱਛਾ। ਅਸੀਂ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸਨ: () ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਇੱਕ 45 ਸਾਲਾ ਔਰਤ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ 80 ਸਾਲਾ ਮਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਵਸੀਹ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ; () ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਦੂਜਾ ਆਗੂ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦਾ ਇੱਕ ਖੇਤ ਨੌਕਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ਼ਯੋਗ ਸੀ

ਕਿ ਉਸਨੇ 2 ਏਕੜ ਦੀ ਵੱਡੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ
ਖੇਤ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਘਰ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ; () ਲਿਖਾਰੀ, ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਵਾਹ, ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਨ
4 ਅਤੇ ਕੋਈ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ; (v) ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ
ਗਵਾਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੀ ਗਈ ਇੱਛਾ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ; (v) ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 4 ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਸਲ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਸੀ
ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪਰ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ; (v) ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਇੱਕ ਤੰਦਰੁਸਤ ਸਰੀਰਕ ਜਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ (ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦੋ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਹੋਈ); (v) ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਨ 'ਤੇ ਕਈ ਕਮੀਆਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ; ਅਤੇ (v) ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 3 ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਕਥਿਤ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 35 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ
ਕਿ, ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਹਕੀਕਤ ਦਾ ਰੰਗ ਦੇਣ ਲਈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਡੀ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ,
ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 15 ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਬਾਰੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੀ ਭੈਣ ਦਾ ਪਤੀ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਕਤ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ
ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 16 (ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 15 ਦੀ ਪਤਨੀ) ਜ਼ਿਸ ਦੀ ਡੀਡਬਲਯੂ -6 ਵਜੋਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਈ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ
ਸਾਬਕਾ ਬੀ-10 ਤਹਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਦੇ ਹੋਏ, ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕੁਝ ਪਾਰਸਲ ਮਠਾਗੀ ਕੋਟਈਆ (ਡੀਡਬਲਯੂ -10) ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੇਟੇ ਮਥਾਗੀ ਲਕਸ਼ਮਈਆ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤੇ, ਅਤੇ 20,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਕਰੀ ਸਾਲ 1984 ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ
ਪਤੀ ਨੇ ਦਾਵਭਗਥੁਨੀ ਤੋਂ 19,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਉਧਾਰ ਲਈ
ਰੰਗਾਰਾਓ (ਡੀਡਬਲਯੂ -11) ਨੇ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਨੋਟ ਐਕਸ ਬੀ -18 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਾਲ 1976 ਵਿੱਚ ਮਥੰਗੀ ਕੋਟਈਆ (ਡੀਡਬਲਯੂ -10) ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੇਟੇ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਐਕਸ ਸੀ -1 ਅਤੇ ਸੀ -2, ਮਿਤੀ 07.05.1984 ਸਨ
ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

"... ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਆਪਣੇ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਐਕਸ.ਸੀ.1 ਅਤੇ ਸੀ 2 ਵਜੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕੀਤਾ। ਇਹ 7-5-1984 ਦੇ ਹਨ। ਐਕਸ.ਸੀ.1 ਅਤੇ ਸੀ.2 ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਡੀ.ਡਬਲਯੂ 10 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਬਿਲਕੁਲ ਹੈ

ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਡੀਡਬਲਯੂ 10 ਨੇ 15 ਵੇਂ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਤੋਂ 1-25 ਏਕੜ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਲ 1976 ਜਾਂ 1975 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਸੀ।

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਕਿ ਕਥਿਤ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਨੋਟ ਐਕਸ ਬੀ -18 ਇਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੀ ਜੋ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 15 ਨੇ ਖੁਦ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ।
ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਡੀਡਬਲਯੂ -11 ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਨੋਟ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 15 ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਸਾਲ 1976 ਵਿੱਚ 19,000/- ਰੁਪਏ ਉਧਾਰ ਲਏ ਸਨ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ 'ਐਕਸ ਬੀ -18 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 15 ਦੁਆਰਾ ਖੰਡ-ਰੰਨਾ ਵੇਚ ਕੇ ਪ੍ਰੋਨੋਟ ਕਰਜ਼ਾ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ'। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ

ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਲ਼ੀ ਸਿਆਹੀ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੀ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਖਰੀਦ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ
15.

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਲੇਖਕ ਐਕਸ ਬੀ -10 ਵੀ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀ ਭੈਣ ਦੇ ਬੇਟੇ ਵਜੋਂ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ, ਉਹ ਲਾਇਸੰਸਸ਼ੁਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼-ਲੇਖਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ
ਐਕਸ ਬੀ -10 ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਕਿ
-8 ਅਟੈਕਟਰ ਨੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਪਰਹੇਜ਼ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 15 ਨਿੰਮਗੱਡਾ ਦਾ ਵਸਨੀਕ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਖਰਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਕਿਉਂ ਖਰੀਦੀ ਸੀ।
40,000/- ਰੁਪਏ।

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤਾ ਸ਼ਾਇਦ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਜਿਸਟਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਮੁਕੱਦਮਾ
ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਹੈਰਾਨੀ ਜਨਕ ਪਾਇਆ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਈਆਂ ਸੀਆਈਐਸਟੀ ਰਸੀਦਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ
ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਰਸੀਦ ਐਕਸ ਬੀ -11, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 13.11.1977 ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਅਤੇ ਵਿਆਪਕ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਹਾਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸੀਅਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦੋਵਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨਾਲ

ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ
(ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਬੀ -9) ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤਾ (ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਬੀ -10), ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ
ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

"..... ਇਸ ਲਈ . 10 ਇੱਕ ਅਸਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਸਮੱਗਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 15 ਵੇਂ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਨੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ

40,000 ਰੁਪਏ ਅਤੇ . 10 ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੋ ਅਤੇ ਏ
ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਇਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਉਸਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਆਦਰਸ਼ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ
15ਵਾਂ ਬਚਾਓਕਰਤਾ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਸੀਆਈਐਸਟੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਰਸੀਦਾਂ.... ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ 12 ਅਤੇ 17 ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ
ਇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ
ਸੂਟ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ 11 ਮਿਤੀ 13-11-1977 ਹੈ। ਇਸ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਮਾਲੇਮਪਤੀ ਸੱਤਿਆਨਾਰਾਇਣ ਵਰਾ ਪ੍ਰਸਾਦਰਾਓ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ . 11 ਨੂੰ ਭਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ੧੫ ਵਾਂ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਅਨੰਦ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਆਈਟਮ ਦਾ..... ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ 10 ਨੂੰ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਇਸ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਦਾ ਰੰਗ . 9 ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ 9 ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 15ਵਾਂ ਬਚਾਓਕਰਤਾ 5 ਤੋਂ 2600/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਬਕਾਇਆ ਰਾਸ਼ੀ ਲਵੇਗਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਅਤੇ 14ਵੇਂ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਨੂੰ 15 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਬੁਚਾਓ ਕੁਰਤਾ ਅਤੇ ਬਕਾਇਆ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸਦੇ ਕੁਰਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਐਕਸ ਬੀ 10 ਇੱਕ ਮਨਘੜਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਚੌਥੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਦਾ ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸਾਬਕਾ ਬੀ 10 ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਲਈ ਕੋਈ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ. ਇਸ ਲਈ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਛਾ ਸੱਚੀ ਅਤੇ ਮਨਘੜਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਬੋਲਡ ਸਪਲਾਈ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ)

ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਸਨ
ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 1 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁੱਦਾ ਨੰਬਰ 3 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਤੀਜੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਲਕਿ ਕਥਿਤ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ
ਵਿਕਰੀ ਲਈ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁੱਦਾ ਨੰ.
3 ਕੇਵਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ:-

"ਮੁੱਦਾ 3: ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਏ ਸ਼ਡਿਊਲ ਦੀ ਆਈਟਮ 1 ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੁਆਰਾ 15 ਵੇਂ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਅਨੰਦ ਨਹੀਂ ਲਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ।

ਹੋਰ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜੇ ਮੌਜੂਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਢੁਕਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਪਰ, ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 7 ਤੋਂ 11 ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 12 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 5 ਅਤੇ 6 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਠੇਕੇਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਛੱਡ ਚੁੱਕੇ ਸਨ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ 13, 14 ਅਤੇ 16 ਤੋਂ ਮੁਨਾਫਾ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅੰਕ ਨੰਬਰ 11 ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ:

"ਮੁੱਦਾ 11: ਇਹ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 13, 14 ਅਤੇ 16 ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਲਈ ਮੁਨਾਫੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਅਤੇ
ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 3. ਮੇਸਨੇ ਦੇ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਦਾ ਪਤਾ ਕਿਸ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ
ਵੱਖਰੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਸਾਧਨ।

(ਬੋਲਡ ਸਪਲਾਈ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ)

ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁੱਢਲਾ ਫਰਮਾਨ ਡ੍ਰੀ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ:

"ਮੁੱਦਾ 12: ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਏ ਸ਼ਡਿਊਲ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਬੀ ਸ਼ਡਿਊਲ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦੀਆਂ ਆਈਟਮਾਂ 5 ਅਤੇ 6 ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁੱਢਲਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਰ ਬਰਾਬਰ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, 4, 13, 14, 16 ਤੋਂ 18. ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ੫ ਤੋਂ ੧੨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, 4, 13, 14, 16 ਤੋਂ 18. ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਜਿਹੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 13, 14, 16 ਤੋਂ 18 ਤੱਕ ਅਨੁਸੂਚੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ ਮੁਨਾਫੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਬੰਧਤ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ।

<u>ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਆਰਾ ਮਿਤੀ 20.03.2009 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ</u>

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਪੀਲਾਂ ਰਾਹੀਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 16 ਤੋਂ 18 ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 15 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ, ਕਥਿਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ (ਸਾਬਕਾ ਬੀ -10) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ 1998 ਦੇ ਏਐਸ ਨੰਬਰ 1887 ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 4, 13 ਅਤੇ 14, ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸੀਅਤ (ਐਕਸ ਬੀ -9) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜੋ 1989 ਦੇ ਏਐਸ ਨੰਬਰ 1433 ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 14 (ਅਪੀਲਕਰਤਾ 3) ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ 02.11.1999 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ,
ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 ਮਾਲੇਮਪਤੀ ਰਾਧਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮੂਰਤੀ (ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਵਿੱਚ ਸੀ

ਉਕਤ ਅਪੀਲਾਂ) ਵੀ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈਆਂ ਪਰ ਨਹੀਂ
ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨ-ਸਿਰਲੇਖ ਤੋਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 4, 13 ਅਤੇ 14 (1989 ਦਾ ਏਐਸ ਨੰਬਰ 1433) ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ 25.04.2006 ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 (ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ
ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ 16 ਤੋਂ 18 ਦੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਅਪੀਲਾਂ (1998 ਦਾ ਏ.ਐਸ. ਨੰਬਰ 1887) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 20.03.2009 ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ, ਮੁੱਦਿਆਂ, ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ।
ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾ:

"ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਐਕਸ ਬੀ 9 - ਵਿਲ ਅਤੇ ਐਕਸ ਬੀ 10 - ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਹੈ. ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦੇ ਜਾਂ ਨੁਕਤੇ ਜੋ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਿਰਫ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਦੋ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹ ਹਨ.

ਕੀ ਸਾਬਕਾ 9 - ਵਿਲ, ਮਿਤੀ 15.06.1978 ਨੂੰ ਸਹੀ, ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ
ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 3 ਤੱਕ ਬੰਧਨਕਾਰੀ?

ਕੀ ਐਕਸ ਬੀ 10 - ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ, ਮਿਤੀ 05.11.1976, ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 15 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਐਲ.ਆਰ. ਦੁਆਰਾ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ - ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 16 ਤੋਂ 18, ਸੂਚਾ, ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਹੈ
ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ 'ਤੇ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 3 ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 14 ਦੇ ਐਲਆਰ -
ਪੁੰਨਮਾ?"

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸਬੂਤ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁਨ
ਐਚ. ਵੈਂਕਟਚਲ ਅਯੰਗਰ ਬਨਾਮ ਬੀ.ਐਨ.
ਥਿਮਜੰਮਾ: ਏਆਈਆਰ 1959 ਐਸਸੀ 443 ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ
ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਵਸੀਅਤ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕੀ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ◌ਾ◌ਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ:

"... ਅੰਤਮ ਲਾਭਪਾਤਰੀਆਂ ਦੀ ਸੂਰਗ੍ਰਾਰਮ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ
ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗੀ। ਅੱਗੇ
ਡੀ.ਡਬਲਯੂ. 1 ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਲ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦੇਣ ਸਮੇਂ, ਉਸਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਭੈਣ ਕਿਲਾਰੂ ਸੀਤਾਰਵੰਮਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਰਾਮ ਰਾਜਯੰਮਾ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧ ਸਨ

ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੁਤੰਤਰ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਸਾਬਕਾ ਬੀ 9 ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਮਾਨਸਿਕ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ। ਐਕਸ ਬੀ 9 ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਦੋ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਸਬੂਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ 15.6.1978 ਨੂੰ ਉਹ ਉੱਠਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਨਾਲ ਬਿਮਾਰ ਸੀ। ..1 ਅਤੇ ..2 ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ

ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਵਾਸੂ ਨੇ ਬੈਰਾਮ ਰਾਜਯੰਮਾ ਅਤੇ ਸੀਤਾਰਾਮਮਾ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਲਿਆ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਿਆ ਅਤੇ ਵੀਟੀਐਚ 'ਤੇ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ
ਸ਼ੀਟਾਂ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਨੇ ਖੁਦ ਨਹੀਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ
ਅੰਗੂਠੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਕਸ ਬੀ 9 ਵਿਲ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ.

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅੰਗੂਠਾ

ਪ੍ਰਭਾਵ ਧੁੰਦਲੇ ਹਨ। ਪਹਾੜੀਆਂ ਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਦੂਜਾ
ਜਦੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡੀ.ਡਬਲਯੂ. 2 ਨੇ ਫਾਊਂਟੇਨ ਪੈੱਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤਾਂ ਅੰਗੂਠੇ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਸਕਾਰਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਉਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ? ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅੰਗੂਠੇ 'ਤੇ ਸਿਆਹੀ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਫਾਊਂਟੇਨ ਪੈੱਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ 9 ਹੋਵੇਗਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸ਼ੀਟਾਂ ਹਨ। ਸਾਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੋ ਸ਼ੀਟਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ 'ਤੇ ਲਿਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਪਰ ਤਿੰਨ ਸ਼ੀਟਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹਰ ਪੰਨੇ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ ਘੱਟ 1/3 ਜਗ੍ਹਾ ਛੱਡੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅੰਗੂਠੇ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਪੰਨੇ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ.

ਐਕਸ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਐਕਸ ਬੀ 9 'ਤੇ ਡੀ.ਡਬਲਯੂ.2 ਲਿਖਣਾ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਪੇਸ ਨੂੰ ਐਡਜਸਟ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਵੇ
ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਸਟੇਟਰ ਨੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ ਸੀ
ਹਰੇਕ ਪੰਨੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ। ਇਹ ਇੱਛਾ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਏ ਗਏ ਹਨ।

(ਬੋਲਡ ਸਪਲਾਈ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ)

24.1. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਡੀਡਬਲਯੂ -4 ਅਤੇ ਡੀਡਬਲਯੂ -5 (ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 13 ਅਤੇ 14) ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਵਹਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਪ੍ਰੋਪੋਂਡਰ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 4 ਸਾਰੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਿਆਂ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ:-

"… ਡੀ.ਡਬਲਯੂ.5 ਅਤੇ ਡੀ.ਡਬਲਯੂ.4, ਵਿਲ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਅਤੇ ਡੀ.ਡਬਲਯੂ.1 ਅਸਫਲ ਰਹੇ
ਸਾਰੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਸ ਬੀ 9 ਵਿਲ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦਾ ਆਖਰੀ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਜਾਂ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 3 ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 05.11.1976 (ਐਕਸ ਬੀ -10) ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਬਿੰਦੂ ਏ ਨੰਬਰ 2 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ
ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਜਾਂ ਜਵਾਬੀ ਜਾਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 15 ਕੋਲ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿੱਤੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ
ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੋਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਐਕਸ ਬੀ -10 ਜਾਅਲੀ ਸੀ
ਜਾਂ ਮਨਘੜਤ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੁਝ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ
ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਆਪਣੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦੱਸਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ,
ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਵਿੱਚ:

ਡੀ.ਡਬਲਯੂ.6 ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ . 7, 8, 9, 10 ਅਤੇ 11 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਇਕਸਾਰ ਅਤੇ ਸਮਰਥਕ ਹਨ
ਸਾਬਕਾ 10 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ..6 ਦੇ ਸਬੂਤ ਅਤੇ
ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 15 ਦੁਆਰਾ ਪੈਸੇ ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 15 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ. ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚਪਲਾਮਦੁਗੁ ਅਤੇ ਮਾਲੇਮਪਤੀ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸ ਨਾਲ ਨੇੜਿਓਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ
ਵਿਆਹ ਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ। ਸਾਰੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਮਰਹੂਮ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੁਆਰਾ ਐਕਸ ਬੀ 10 ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਇਹ ਹੈ
ਕੁਦਰਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 15 ਦੀ ਪਤਨੀ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੀ ਭੈਣ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਕ ਹੋਰ ਭੈਣ ਸਟੈਂਪ ਪੇਪਰ ਲੈ ਕੇ ਆਈ। ਲਿਖਾਰੀ ਅਤੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ
ਉਹ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 15 ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ
ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਉਸਨੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ
ਲੈਣ-ਦੇਣ। ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਅਸਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ . 10 ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 15 ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸਮਰੱਥਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮੁੱਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਐਕਸ ਬੀ 10 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ
ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਜਾਂ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 15 ਕੋਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 16 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡੀ.ਡਬਲਯੂ. 6 ਨੇ ਇਕੱਠੇ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਅਤੇ ਤਰੀਕੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ
ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪੈਸਾ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸ਼ੱਕ ਜਾਂ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ
ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 6 ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ, ਸੱਤਿਆਨਾਰਾਇਣ ਅਤੇ ਸੂਰਿਆ ਨਾਰਾਇਣ, ਉਸਦੇ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਨਰਸਿਮਹਾ ਰਾਓ (ਬਚਾਓ ਨੰਬਰ 9), ਕਿਲਾਰੂ ਸੀਤਾਰਵੰਮਾ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅੰਗੂਠਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ

ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਖਾਲੀ ਚਿੱਟੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਗਲਤ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ। ਜੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖਾਲੀ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਸੀਅਤ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ, ਐਕਸ ਬੀ 10 ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਸਧਾਰਨ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਸ ਬੀ 10 ਨੂੰ ਸਟੈਂਪ 'ਤੇ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
6/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਕਾਗਜ਼। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ
ਵਾਰਸਾਂ ਨੇ ਸਹਿਮਤੀ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਐਕਸ ਬੀ 10, ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ
ਕਾਨੂੰਨ ਲਿਖਾਰੀ ਅਤੇ ਤਸਦੀਕ, ਡੀ.ਡਬਲਯੂ.7 ਅਤੇ ਡੀ.ਡਬਲਯੂ.8, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਐਕਸ ਬੀ 10 ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੱਖਰੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੋਵੇ।

(ਬੋਲਡ ਸਪਲਾਈ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ)
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅੱਗੇ ਉਕਤ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ
ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ:

"ਕੀ ਐਕਸ.ਬੀ.10 ਕਿਸੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਸਥਾਨ ਦਾ ਵਸਨੀਕ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ .10 ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ
ਮਛਲੀਪਟਨਮ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 15 ਨੇ ਐਕਸ.ਬੀ.10 ਤਹਿਤ ਨਰਸਰਾਓਪੇਟ ਵਿਖੇ ਜਾਇਦਾਦ ਕਿਉਂ ਖਰੀਦੀ ਸੀ, ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚੀ ਸਮਝੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ
ਅਦਾਲਤ, ਉਹ ਕਾਰਨ ਜੋ ਵਿਦਵਾਨ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਸਨ, ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ
().10. ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ, ਸੂਰਯੰਬਾ (ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 15 ਦੀ ਪਤਨੀ) ਅਤੇ ਕਿਰਾਲੂ ਸੀਤਾਰਵੰਮਾ ਬਚਾਓ ਨੰਬਰ 4 ਦੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਪੁੰਨਮਾ (ਡੀ.ਡਬਲਯੂ.5) ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾਵਾਰ ਵਜੋਂ
ਜ਼ਮੀਨ ਲਾਭਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਸੀਲਿੰਗ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਨਕਦ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਲਈ ਵੇਚਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
ਉਹ ਅਧਰੰਗ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਇੱਕ ਬਿਮਾਰ ਔਰਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਛੁਕ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਵੇਚ ਰਹੀ ਸੀ। .4 ਤੋਂ 7 ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਨੂੰ ਐਕਸ.ਬੀ.10 ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚਣਾ ਨਾ ਤਾਂ ਅਸਧਾਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
ਜਾਣੋ ਕਿ ਉਸਦੀ ਭਾਬੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚ ਰਹੀ ਹੈ, ਜੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 15
ਹਾਲਾਂਕਿ ਮਾਚਿਲੀਪਟਨਮ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਕੋਈ ਅਜਨਬੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਨੇ ਖੁਦ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਸੂਰਿਅੰਬਾ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਡੀ.ਡਬਲਯੂ.7 ਦੇ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ,
ਐਕਸ.ਬੀ.10 ਦਾ ਲੇਖਕ, ਜਿਸ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 15 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ

ਕੰਮਾਵਰੀਪਾਲੇਮ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਏ.ਐਕਸ.ਬੀ.10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਡੀ.ਡਬਲਯੂ.7 ਝੂਠ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ।
ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣਾ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚ ਕੇ ਜਾਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖ ਕੇ ਪੈਸਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਕੋਈ ਅਸਧਾਰਨ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬੀ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨੂੰ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਖੱਬੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਗਾਇਆ ਸੀ
ਅਧਰੰਗ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੱਥ ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼-ਲੇਖਕ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਕੀਤਾ
ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰੀਖਣ: -
".....ਡੀ.ਡਬਲਯੂ. 6 ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਉਸ ਲਈ ਕੋਈ ਗੰਭੀਰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 5 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਡੀਡਬਲਯੂ -9 ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਡੀਡਬਲਯੂ -6 ਅਤੇ ਡੀਡਬਲਯੂ -7 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ
ਵਿਰੋਧੀ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ੧੫ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ੫ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਜਦੋਂ ਵਿਲ ਐਕਸ ਬੀ -9 ਖੁਦ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਸਮਝੌਤੇ ਐਕਸ ਬੀ -10 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਐਕਸ ਬੀ -10 ਠੋਸ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ, -

"ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਐਕਸ.ਬੀ.9 ਖੁਦ ਹੈ
ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰੇ ਹੋਏ, .10 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। .10 .9 ਵਿਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ। .10 ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, .9 ਵਿਲ ਵੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, .10 ਨੂੰ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ 'ਤੇ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਕਿ .9 ਜਾਅਲੀ, ਮਨਘੜਤ, ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਆਧਾਰ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ .10 ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਦਬਾਅ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ
ਸੁਪਰਾ, ਐਕਸ.ਬੀ.10 ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 4 ਅਤੇ 16 ਤੋਂ 18 ਦੁਆਰਾ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਠੋਸ ਅਤੇ ਯਕੀਨਯੋਗ ਸਬੂਤ. ਇਸ ਲਈ ਐਕਸ.ਬੀ.10 ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸੁਤੰਤਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ 15.06.1978 (ਸਾਬਕਾ ਬੀ -9) ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ; ਨਹੀਂ ਸੀ
ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦਾ ਆਖਰੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ; ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਜਾਂ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 3 ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 05.11.1976 (ਐਕਸ ਬੀ -10) ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 3 ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ, ਜੋ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 16 ਤੋਂ 18 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸਨ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ
ਇਹ ਕਿ ਵੰਡ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਸੀ ਪਲੇਟ ਏ ਸ਼ਡਿਊਲ ਦੀ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 1 ਹੋਣ ਕਰਕੇ , ਵੰਡ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ
ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ:

"ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਰਹੂਮ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ 15.6.1978 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਕਸ.ਬੀ9 ਵਸੀਅਤ ਸੱਚੀ, ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦਾ ਆਖਰੀ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਜਾਂ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 3. ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਬਕਾ 10 05.11.1976 ਨੂੰ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 15 (ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 16 ਤੋਂ 18 ਦੇ ਪੂਰਵਜ) ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ, ਅਰਥਾਤ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 3 ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਬੰਧਨਕਾਰੀ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕੋ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ
16 ਤੋਂ 18 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ।
ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਵੰਡ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 1
ਪਲੇਨਟ-ਏ ਸ਼ਡਿਊਲ ਜਾਇਦਾਦ, ਜੋ ਕਿ . 10 ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ, ਵੰਡ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, 1988 ਦਾ ਅਪੀਲ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਨੰਬਰ 1887 ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ 16, 17 ਅਤੇ 18 ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ. 1989 ਦਾ ਅਪੀਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 1433 ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 4, 13 ਅਤੇ 14 (ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 14 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ) ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ-ਏ ਸ਼ਡਿਊਲ ਦੇ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

<u>ਵਿਰੋਧੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਾਂ</u>

<u>ਅਪੀਲਕਰਤਾ</u>

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ
ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਨਤੀਜੇ

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਾ ਤਾਂ ਗਲਤ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਏ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਗਾੜ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਸਨ।

ਐਕਸ ਬੀ -10 ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਉਲਟ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ
ਇਹ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਵਿਰੁੱਧ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਟਿੱਪਣੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
ਵਿਕਰੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵੈਧਤਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਅਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤਾ ਮਨਘੜਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ
ਉਸ ਨੇ ਸਬੰਧਤ ਕਾਰਕ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾ ਕਰਕੇ ਗੰਭੀਰ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਖਰੀਦਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਤ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਕਦਮ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਗਏ, ਜੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।
ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹਕਾਰ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਡੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ, ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਨੇ ਨਿਯਮਤ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਰਾਹੀਂ ਵੇਚਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਜਿਸਟਰ ਨਾ ਕਰਵਾਇਆ ਹੁੰਦਾ, ਜੇ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੇਸ ਦੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 4 ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।
ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੀ ਇੱਛਾ; ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਬਾਰੇ ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ,
ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 4, 13 ਅਤੇ 14 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਕਥਿਤ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਤੱਕ ਬਰਾਬਰ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਠੋਸ ਨਤੀਜੇ
ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕਥਿਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਝੂਠ ਅਤੇ ਮਨਘੜਤ ਨੇ ਕੋਈ ਜੀ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ।

<u>ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3</u>

ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਅਤੇ
3 (ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 17 ਅਤੇ 18) ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ

ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵੰਡ ਇਸ ਕਾਰਨ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਠਾਈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 15 ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁੱਦਾ ਵੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਬੀ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਲਈ ਪੁਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ
ਕਿ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਕਿਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ੧੫ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵੰਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਐਲਾਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਿਰਫ ਵੰਡ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅਪੀਲ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ
ਇਕੱਲੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਰਾਓ ਰਾਜਾ ਕਲਿਆਣ ਸਿੰਘ (1972) 4 ਐਸਸੀਸੀ 165 ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਵਿਚਾਰਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੁੱਦਾ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਲ ਐਕਸ ਬੀ -9 ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਬਾਰੇ ਖੋਜ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲਾਂ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ
ਸਟੈਂਪ ਪੇਪਰ 'ਤੇ ਇਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ (ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਬੀ -10) ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 16 (ਵੈਂਡੀ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 15 ਦੀ ਪਤਨੀ) ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ
ਡੀਡਬਲਯੂ -6 ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਡੀਡਬਲਯੂ -7 ਸਕ੍ਰਾਈਬ ਅਤੇ ਡੀਡਬਲਯੂ -8 ਅਟੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ; ਇਹ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਬਦਲੇ 40,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਵੈਂਡੀ (ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 15) ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਵੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਡੀਡਬਲਯੂ -6 ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਐਫ ਪਰ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 5 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਡੀਡਬਲਯੂ -9 ਵਜੋਂ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਵੈਂਡੀ (ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 15) ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਡੀਡਬਲਯੂ -10 ਨੂੰ ਵੇਚ ਕੇ ਅਤੇ ਡੀਡਬਲਯੂ -11 ਤੋਂ ਉਧਾਰ ਲੈ ਕੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਪੈਸਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਹੈ

ਬ੍ਰਦਲਾਖੋਰੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਤੀਜੇ ਵਾਪਸ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਬੂਤ। ਜੀ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਹੈ
ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਐਕਸ ਬੀ -10 ਅਤੇ ਆਸ ਪਾਸ ਦੇ ਹੋਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਰਹੂਮ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਡਾਕਟਰੀ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੈਸੇ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚ ਰਹੀ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ
ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਐਕਸ ਬੀ -10. ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹਕਾਰ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਹੈ

ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੀਆਈਐਸਟੀ ਰਸੀਦਾਂ ਵੀ ਨਿਰੰਤਰ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ
ਜਵਾਬ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 15 ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 16 ਤੋਂ 18 ਦੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਸਨ, ਜੋ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ
ਪਾਰਟੀਸ਼ਨ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹ ਅਨੁਸਾਰ,
ਉਕਤ ਸਮਝੌਤੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਵਾਲ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਅਨੁਮਾਨਾਂ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ
15, ਮਛਲੀਪਟਨਮ ਦਾ ਵਸਨੀਕ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਨਰਸਰਾਓਪੇਟ ਵਿਖੇ ਜਾਇਦਾਦ; ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਐਕਸ ਬੀ -10 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਖੰਡਨ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।
ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 16 ਤੋਂ 18 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ, ਖ਼ਾਸਕਰ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 ਦੀ ਮਿਆਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਉਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਤਿੰਨ ਗੁਣਾ ਦਲੀਲਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਦੇ ਅੰਦਰ
ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਵੰਡ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਹਿ-ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਤੱਥ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਤੱਥ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਦੂਜਾ, ਆਰਡਰ ਈ ਦੇ ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ
ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, 19084 ਦੇ , ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ 16 ਤੋਂ 18 ਸਾਲ ਦੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹ ਅਨੁਸਾਰ,
ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਵਿਚਾਰਯੋਗਤਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਫ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਅਧਾਰ ਹੀ ਹੈ
ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਜਿਹੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਇਹ ਕਾਇਮ ਰੱਖੇਗਾ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ
ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 16 ਤੋਂ 18 ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਪੀਲ (ਜੀ ਦਾ ਏਐਸ ਨੰਬਰ 1887)
1988).

ਅਸੀਂ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ।

4 ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ "' ਜਾਂ 'ਕੋਡ'।

ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਨਕਤੇ

ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ, ਹਾਲਾਤਾਂ, ਘਟਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ; ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿੰਨ ਨੁਕਤੇ ਉੱਠਦੇ ਹਨ: (1) ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡ ਲਈ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਸ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਮਿਤੀ 05.11.1976 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਰਾਹਤ (ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ -10); (2) ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ, ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ; ਅਤੇ (3) ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 05.11.1976 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਉਕਤ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ
(ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ -10)?

ਬਿੰਦੂ ਨੰਬਰ 1

ਚੋਣ ਲੜ ਰਹੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵੰਡ ਲਈ ਸਿਰਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਕਸ. ਬੀ -10, ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੋੜ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕੇਸ-ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ
ਰਾਓ ਰਾਜਾ ਕਲਿਆਣ ਸਿੰਘ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਵਿਚਾਰਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੁੱਦਾ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਹੈ
ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੰਡ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਅਨੰਦ ਨੂੰ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨੰਦ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ.[5]
ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਦਾ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੰਡ ਦਾ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਵੰਡ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਕਿਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ
ਤਿੰਨ ਮੁੱਖ ਮੁੱਦੇ: () ਕੀ ਵੰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ/ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ; () ਕੀ ਉਹ ਵੰਡ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ; ਅਤੇ () ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕਿਸ ਵਿੱਚ
ਕਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਜਾਇਦਾਦ / ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਮੈਟਸ ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?[6] ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮਕਸਦ ਵਾਸਤੇ ਸ਼ਬਦ "ਘੋਸ਼ਣਾ"

---

[5] ਅਸਟੇਟ ਡਿਊਟੀ ਕੰਟਰੋਲਰ ਬਨਾਮ ਕਾਂਤੀਲਾਲ ਤ੍ਰਿਕਮਲਾਲ ਦੁਆਰਾ: (1976) 4 ਐਸਸੀਸੀ 643 (ਪੈਰਾ 16).
[6] ਸ਼ੁਭ ਕਰਨ ਬੁਬਨਾ ਬਨਾਮ ਸੀਤਾ ਸਰਨ ਬੁਬਨਾ ਅਤੇ ਹੋਰ: (2009) 9ਐਸਸੀਸੀ 689 (ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 6 ਅਤੇ 7).

ਵੰਡ ਲਈ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ.

ਸੰਬੰਧਿਤ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੰਡ, ਵੱਖਰੇ ਕਬਜ਼ੇ ਅਤੇ ਮੇਸਨੇ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 3 ਸਹਿ-ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 4 ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਬੀ ਰੁਕਾਵਟ / ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ
ਭੈਣ-ਭਰਾ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਦੋਸ਼ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 4 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ; ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਚੋਲਗੀ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਭੈਣ-ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ
ਆਪਣੇ ਵਿਅਕਤੀ। ਉਸ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 4 ਅਤੇ ਸੀ
ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਜਾਅਲੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਸੀ
ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕੋਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ
ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ -10. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, 05.11.1976 ਨੂੰ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਅਤੇ 15.06.1978 ਨੂੰ ਵਿਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 4 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਈ ਸੀ। ਦੀ ਜਾਂਚ
ਰਿਕਾਰਡ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ
ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਵਿਲ (ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ -9) ਅਤੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੇਗੇਟ
ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਵੈਂਡੀ (ਉਦਾਹਰਨ ਬੀ -10) ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 14 ਅਤੇ 15 ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਦਲੀਲਾਂ ਰਾਹੀਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੁਆਰਾ ਵਸੀਅਤ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ
ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ੧੪ ਅਤੇ ੧੫ ਦਾ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਮੰਗੀ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ;
ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਮੰਗਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਲ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਸਿਰਫ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ (ਅਤੇ ਦੁਆਰਾ)
ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ)। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਸੀ। ਜੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ, ਸਥਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲਦੇ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸਫਲ ਹੋਣਾ ਸੀ. ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਵਸੀਅਤ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ

ਚੋਣ ਲੜ ਰਹੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਨ. ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਤੇ ਵੰਡ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਬੰਧਤ ਰਾਹਤਾਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਰਾਹਤ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ।

39. ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ, 1882 ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਵੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਾਂ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।[7] ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ, ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ। ਤਿਆਰ ਹਵਾਲੇ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਧਾਰਾ 54 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ
ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦਾ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

"54. "ਵਿਕਰੀ" ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ- "ਵਿਕਰੀ" ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਪਾਰਟ-ਪੇਡ ਅਤੇ ਪਾਰਟ-ਵਾਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੀਮਤ ਦੇ ਬਦਲੇ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਹੈ।

ਵਿਕਰੀ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। - ਅਜਿਹਾ ਤਬਾਦਲਾ, ਇੱਕ ਸੌ ਰੁਪਏ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੁੱਲ ਦੀ ਠੋਸ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਬਦਲਾਅ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਸਪਸ਼ਟ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸਾਧਨ ਦੁਆਰਾ।

ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਮੁੱਲ ਦੀ ਠੋਸ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੌ ਰੁਪਏ, ਅਜਿਹਾ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਰਜਿਸਟਰਡ ਸਾਧਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਦੁਆਰਾ।

ਠੋਸ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਖਰੀਦਦਾਰ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ- ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਤੈਅ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਾਂ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ।

39.1. ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕਥਿਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਖੋਰੀ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

---

[7] ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਅਭੈ ਡੀ ਨਰੋਤਮ ਅਤੇ ਹੋਰ: (2005) 11 ਐਸਸੀਸੀ 520
[8] ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਵੈਂਡੀ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੇ 05.11.1976 (ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ -10) ਦੇ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤੇ ਤਹਿਤ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।
ਕਥਿਤ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ।

ਸਵਾਲ; ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕਥਿਤ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੇ ਵੈਂਡੀ ਏ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਸੀ
ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਲਈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਵਿਚਾਰਯੋਗਤਾ ਨਾ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਹੈ
ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

<u>ਬਿੰਦੂ ਨੰਬਰ 2</u>

ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸਵਾਲ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਬਾਰੇ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ, ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਖਤਮ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਮੌਤ, ਵਿਆਹ ਅਤੇ ਦਿਵਾਲੀਆ ਹੋਣ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਰਡਰ ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਤੋਂ ਨਿਯਮ 10ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ
ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਰ, ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ
ਅਤੇ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, "ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ", "ਬਚਾਓਕਰਤਾ" ਅਤੇ "ਮੁਕੱਦਮਾ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ "ਅਪੀਲਕਰਤਾ", "ਉੱਤਰਦਾਤਾ" ਅਤੇ
ਕ੍ਰਮਵਾਰ "ਅਪੀਲ"। ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ ਦਾ ਨਿਯਮ 1 ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਜਾਂ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗੀ ਜੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਚਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ
ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ
ਜੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਚਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ ਦਾ ਨਿਯਮ 2 ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਈ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਜਾਂ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇਕੱਲੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ (ਆਂ) ਕੋਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਕੱਲੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਬਚਾਓਕਰਤਾ (ਆਂ) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ
ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇਕੱਲੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਅਪੀਲਕਰਤਾ(ਆਂ) ਕੋਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਵਿਰੁੱਧ
ਇਕੱਲੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਉੱਤਰਦਾਤਾ(ਆਂ) ਹਨ। ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਐਂਟਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਬਚੇ ਹੋਏ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਆਂ) ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਜਾਂ ਬਚੇ ਹੋਏ ਉੱਤਰਦਾਤਾ (ਵਾਂ) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ
ਨਿਯਮ 4 ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ ਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮੌਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ
ਕਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਚੇ ਹੋਏ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਜਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਬਚਦਾ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਇਕੱਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸੋਚੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ
ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਬਦਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇ ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ

ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਬਦਲ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ. ਬੇਸ਼ਕ, ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬਦਲੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਸਵੀਕਾਰਤ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਦੇ ਬਦਲ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 (ਜੋ 1988 ਦੇ ਏਐਸ ਨੰਬਰ 1887 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਸੀ) ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ।

ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਨਿਯਮ 1, 2, ਉਪ-ਨਿਯਮ (1), (2) ਅਤੇ (3) ਅਤੇ ਆਰਡਰ ਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਪਯੋਗੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

"1. ਜੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਿਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਧਿਰ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। - ਜੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਚਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਜਾਂ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣੇਗੀ।

"2. ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਿੱਥੇ ਕਈ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਜਾਂ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੋਸ਼ੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇਕੱਲੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਕੋਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਬਚੇ ਹੋਏ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਜਾਂ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਅਦਾਲਤ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗੀ
ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਐਂਟਰੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬਚੇ ਹੋਏ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਬਚੇ ਹੋਏ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਜਾਂ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ।

"4. ਕਈ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ
(1) ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇਕੱਲੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਜਾਂ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਬਚਦਾ, ਜਾਂ ਇਕੱਲੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਜਾਂ ਇਕਲੌਤੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਬਚਾਓਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ
ਉਸ ਵਾਸਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗੀ
ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਰਟੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਚਰਿੱਤਰ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਕੋਈ ਬਚਾਅ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

[ਕੈਬ] ਦੇ ਆਰਡਰ ਦੇ ਨਿਯਮ 11 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਨਿਯਮ 3 ਕਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਚੇ ਹੋਏ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਚਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿੱਥੇ ਇਕਲੌਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਚਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ,
ਇਸ ਲਈ ਨੂੰ ਕੱਢਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ।

ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ
ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

"11. ਅਪ੍ਰੀਲਾਂ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਲਾਗੂ- ਅਪੀਲਾਂ ਲਈ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ, "ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ" ਸ਼ਬਦ ਹੋਵੇਗਾ
ਇੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਸ਼ਬਦ "ਬਚਾਓਕਰਤਾ" ਇੱਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ "ਮੁਕੱਦਮਾ" ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਆਰਡਰ ਦਾ ਨਿਯਮ 2 ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਕਿ ਕੀ ਬਚੇ ਹੋਏ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਚਿਆ ਹੈ। ਇਹ
ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ
ਇਹ ਵੀ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਾਕੀ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਬਚਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਆਰਡਰ ਦੇ ਨਿਯਮ 2 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਏਐਸ ਨੰਬਰ 1887 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਸੀ 1988 ਵਿੱਚ। ਇਸ ਲਈ, ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਕਤ ਅਪੀਲ 16
ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 (ਇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 18 ਨੂੰ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਮੋੜ 'ਤੇ ਲਾਭਦਾਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ
ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 4, 13 ਅਤੇ 14 (1989 ਦਾ ਏਐਸ ਨੰਬਰ 1433) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀ
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
25.04.2006.

ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 16 ਤੋਂ 18 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 (ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ
ਕੀ ਇਹ ਅਪੀਲ ਬਚੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀ ਸੀ
ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਰਥਾਤ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਅਤੇ 3 (ਜੋ ਸਨ
ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1, 2 ਅਤੇ 4). ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਲਾਭਦਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਤੇ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਅਤੇ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਨੱਥੂ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ: ਏਆਈਆਰ 1962 ਐਸਸੀ 89. ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕੁਝ ਟੁਕੜੇ ਹਾਸਲ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਨਾਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਇਕ ਭਰਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਮ੍ਰਿਤਕ ਭਰਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਬਚੇ ਹੋਏ ਭਰਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ। ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਇਆ ਅਤੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਅਤੇ ਅਟੁੱਟ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਬਚੇ ਹੋਏ ਉੱਤਰਦਾਤਾ (ਵਾਂ) ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਸ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਬੁਨਿਆਦੀ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਨੁਮਾਇੰਦੇ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਫਰਮਾਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ:

"4. ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 4 ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕੋਡ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੋਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਲਾਭ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਰਾਮ, ਮ੍ਰਿਤਕ, ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕੋਡ ਦੂਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਇਹ ਕੁਝ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਹਾਲਾਤ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਹਿ-ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਾਂ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਕੋਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 4 ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਸਹਿ-ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਕੁਝ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈਆਂ, ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਿਆਨ। ਬੇਸ਼ਕ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਾਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦੀਆਂ

ਕੁਝ ਹਾਲਾਤ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਨਤੀਜਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰਾਹਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਹੀ ਸਿੱਟਾ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਰਡਰ 1 ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ
ਅਦਾਲਤ, ਹਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ
ਇਹ. ਇਸ ਲਈ, ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਪਏਗਾ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿ
ਇਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।

ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ
ਨਹੀਂ, ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਹਾਲਾਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸੰਪੂਰਨ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਜਾਂ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਹੈ
ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗਠਿਤ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਵਾਦ। ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਪੀਲ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਣਗੀਆਂ (ਏ) ਜਦੋਂ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ
ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਸ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕੋ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅੰਤਮ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ
ਉੱਤਰਦਾਤਾ; (ਅ) ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਸੀ
ਇਕੱਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਾਹਤ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਨ ਅਤੇ (ਸੀ) ਜਦੋਂ ਫਰਮਾਨ ਬਚੇ ਹੋਏ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਜੇ ਅਪੀਲ ਸਫਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੇਅਸਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਭਾਵ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ.

*** *** ***

8. ਮੁਸ਼ਕਲ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਦੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਸੰਯੁਕਤ ਫਰਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ. ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ, ਰਾਏ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਫਰਮਾਨ ਸੰਯੁਕਤ ਅਤੇ ਅਟੁੱਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੋਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ.

ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਾਂਝੇ ਫਰਮਾਨਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੱਖੋ ਵੱਖਰੇ ਵਿਚਾਰ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਵਿੱਚ ਹਨ

ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਮੀ

ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਉਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਹੋਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਫਰਮਾਨ ਨਾਲ ਢੁਕਵੇਂ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ। ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਜਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਡਿਕਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਫਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਦੀ ਪੂਰੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਜਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦੀ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ। ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ

ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਫਰਮਾਨ

ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ, ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਕਿ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਫਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ. ਕਾਰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ

ਮ੍ਰਿਤਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ, ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜੋ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫ਼ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਜੋ ਸੋਧ ਕਰੇਗੀ ਉਹ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਪਵਾਦ ਹੈ

ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(ਬੋਲਡ ਸਪਲਾਈ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ)

ਇਸ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਵਿੱਚ ਸਰਦਾਰ ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕਾਲੜਾ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। v. ਪ੍ਰਮੋਦ ਗੁਪਤਾ

(ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ) (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਐਲ.ਆਰ. ਅਤੇ ਓ.ਆਰ. ਦੁਆਰਾ: (2003) 3 272. ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਭੂਮੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਐਕਟ, 1894 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਜਿੱਥੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦਾਅਵੇ ਸਨ

ਜ਼ਮੀਨ ਪਰ ਹਵਾਲਾ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ। ਕੁਝ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਗਏ

ਪਰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕੁਝ ਪੜਾਵਾਂ 'ਤੇ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਵਜੋਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ
ਲਈ ਮੁਆਫੀ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਬਾਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ ਅਪੀਲਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ
ਖਤਮ ਹੋ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ
ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਫੈਸਲਾ
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ
ਅਦਾਲਤ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣੇ
ਇਨਾਮ/ਫਰਮਾਨ ਸੰਯੁਕਤ ਜਾਂ ਅਟੁੱਟ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਬਲਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਕਈ ਫਰਮਾਨਾਂ
ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸੰਯੁਕਤ ਅਤੇ ਕਈ ਜਾਂ ਵੱਖਰੇ ਸਨ
ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲਾਂ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਸੀ ਪਰ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ, ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਸਮੇਤ ਸਬੰਧਤ ਕੇਸ-ਕਾਨੂੰਨ
ਦਾ ਸਰਵੇਖਣ ਕੀਤਾ
ਨਾਥੂ ਰਾਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਸਿਧਾਂਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ; ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ, ਅਸੰਤੁਲਿਤ
ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਰੇਖਾਂਕਿਤ ਕੀਤਾ
ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਫਰਮਾਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ। ਨਿਖੇਧੀ
ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਭਦਾਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:-

"34. ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ:

ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਜਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ
ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਵੱਖਰੇ, ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ
ਸੁਵਿਧਾ ਦੇ ਮਕਸਦ ਵਾਸਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਏ
ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੱਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ, ਇਸ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ
ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਈ ਫਰਮਾਨਾਂ ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਅਤੇ
ਅਟੁੱਟ ਫਰਮਾਨ ਵਜੋਂ। ਇਹੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇਗੀ
ਸਮਾਨ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੇਸ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨਾ।

ਜਦੋਂ ਵੀ ਇੱਕ ੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ
ਕਿ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ, ਭੂਮੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ/ਜਾਂ
ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ
ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਕਜੁੱਟ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਕੱਠਿਆਂ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕੋ
ਫੈਸਲਾ ਜਾਂ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਜਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਈ ਫਰਮਾਨਾਂ ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ
ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਵਜੋਂ
ਅਟੁੱਟ ਹੁਕਮ।

(3) ਕੇਵਲ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾਅਵਿਆਂ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਜਾਂ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਕਰਕੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਦਾਅਵੇ ਵਜੋਂ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਇਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਅਤੇ ਅਟੁੱਟ ਹੈ.

ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਸੰਯੁਕਤ ਅਤੇ ਅਟੁੱਟ ਹੈ ਜਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜਾਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਮੁੱਚੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗਠਿਤ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਅਯੋਗ, ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ

ਸਿਰਫ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ
ਬਾਕੀ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ/ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸੀ ਜਾਂ ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਫਰਮਾਨਾਂ ਦਾ ਖਮਿਆਜ਼ਾ ਭੁਗਤਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਫਰਮਾਨ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸੀ ਜਾਂ ਅਸੰਗਤ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਹੀ ਜਦੋਂ ਦੋਵੇਂ ਹੁਕਮ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਆਪਸੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੈ-ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇੱਕ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਦੇਵੇਗਾ ਜਾਂ ਅਸੰਭਵ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ।

(ਬੋਲਡ ਸਪਲਾਈ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ)

43.3. ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਬਨਾਮ ਰਾਮਚੰਦਰ ਯਲੱਪਾ ਹੋਸਮਾਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਹੇਮਾਰੈਡੀ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ: (2019) 6 ਐਸਸੀਸੀ 756. ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਗੋਵਿੰਦਰੇਡੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰ ਸ਼੍ਰੀਰਾਮ ਰੈਡੀ ਅਤੇ ਬਸਾਵਰੈਡੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਧੀ ਛੱਡ ਗਿਆ। ਸ਼੍ਰੀਰਾਮ ਰੈਂਡੀ ਦੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ
ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਉਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਂਝੀ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ। ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ,
ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਬਸਾਵਰੈਡੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ੨ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ੧ ਨੂੰ ਗੋਦ ਲੈਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਨੂੰ ਗੋਦ ਲੈਣ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਭਰਾਵਾਂ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਕਤ ਫਰਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਦੌਰਾਨ
ਉਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਨਾਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਪਰ ਉਸਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲ ਨਾ ਸਿਰਫ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਲਕਿ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਫਰਮਾਨ
ਇੱਕ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਸ ਫਰਮਾਨ ਨਾਲ ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ
ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਫਰਮਾਨਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ
ਦਿੱਤਾ
ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਕਿਸ ਨੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ
ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਕੇਸ-ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਰਵੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ
ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਹਾ:

ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 32. ਇਹ ਫਰਮਾਨ, ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ, ਉਸ ਫਰਮਾਨ ਦੇ
ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸਦੇ ਮਰਹੂਮ ਭਰਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।
ਉਹ ਆਪਸੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਨ
ਅਸਮਰਥ ਨਹੀਂ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੰਤੁਲਿਤ. ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਲੇਟਣਾ,
ਇੱਕੋ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਦੰਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਕ ਵਿਚ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੂਜੇ ਵਿਚ,
ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ.

33. ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ 10-9-2001 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ
ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮਰਹੂਮ ਭਰਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ,
ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ
ਐਸਟੋਪੇਲ ਪੈਦਾ ਹੋ ਵੇਗੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮਰਹੂਮ ਭਰਾ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਿਸੇ ਦੀ ਅਸੰਗਤਤਾ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਫਰਮਾਨ ਜੋ ਉਸ ਫਰਮਾਨ ਨਾਲ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ
ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰਤਾਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ,
ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਦੁਆਰਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ
ਫਰਮਾਨ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉੱਭਰਦਾ ਹੈ
ਮਰਹੂਮ ਭਰਾ ਦਾ ਨੁਮਾਇੰਦਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਰਹੂਮ ਭਰਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸਾਨੂੰ
ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ਬੋਲਡ ਸਪਲਾਈ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ)

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ
ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 16 ਤੋਂ 18 (1988 ਦਾ ਏਐਸ ਨੰਬਰ 1887) ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 ਮਾਲੇਮਪਤੀ
ਰਾਧਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮੂਰਤੀ (ਜੋ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਸੀ) ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ
ਵਰਤਮਾਨ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਅਪੀਲ 16

18, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 ਮਾਲੇਮਪਤੀ ਰਾਧਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮੂਰਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਚੇ ਹੋਏ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਅਤੇ 3. ਇਹ ਸਧਾਰਨ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨਤੀਜੇ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਕਿ ਸਮਝੌਤਾ ਐਕਸ ਬੀ -10 ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 16 ਤੋਂ 18

(1988 ਦੇ ਏਐਸ 1887 ਦੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ) ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 13, 14 ਅਤੇ 16 ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀਨ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੇਸਨੇ ਮੁਨਾਫਾ
ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 3 ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਵੰਡ ਲਈ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਖੋਜਾਂ,
ਸੀ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ ਅਤੇ ਮੇਸਨੇ ਮੁਨਾਫ਼ਿਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 ਮਾਲੇਮਪਤੀ ਰਾਧਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮੂਰਤੀ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ (ਐਕਸ ਬੀ -10 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸਮੇਤ) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਉਸਦਾ ਹੱਕ ਵੀ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 16 ਤੋਂ 18 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਉਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਜੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ
ਕਥਿਤ ਸਮਝੌਤਾ ਸਾਬਕਾ ਬੀ -10 ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ),
ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਫਰਮਾਨ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸਨ,
ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਬਕਾ.
ਬੀ -10 ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 3 ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ. ਫਰਮਾਨ ਦਾ ਇਹ ਹਿੱਸਾ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਹੈ
ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਜਿਸ ਨੇ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ
ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ . -10 ਨਾ ਤਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਇਕ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 16 ਤੋਂ 18 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਿ
ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 16 ਤੋਂ 18 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ ਪਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ.

ਜਦੋਂ ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਦੀ ਭਰਮਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ
ਰਿਕਾਰਡ, ਅਟੱਲ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 16 ਤੋਂ 18 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਇਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦੀ ਸੀ
ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 (ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3) ਦੇ ਖਿਲਾਫ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਹਨ
ਅਸਫਲਤਾਵਾਂ। ਆਰਡਰ ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਵੰਡ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਫਰਮਾਨ ਚੱਲ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਏ
ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ੧ ਤੋਂ ੩ ਤੱਕ। ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਸਹਿ-ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 16 ਤੋਂ 18 ਦੀ ਅਪੀਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦੀ ਸੀ ਸਹਿ-ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ।

ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ, ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਵਿਚਾਰਯੋਗਤਾ ਦਾ ਸਵਾਲ , ਜੋ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਬਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰਕ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਹੈ. ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਸਵਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਵੀ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਸਵਾਲ
ਵੰਡ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ, ਬਲਕਿ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਹੋਰ ਸਹਿ-ਹਿੱਸੇਦਾਰ, ਖ਼ਾਸਕਰ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਾਖਲੇ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤੀ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ, ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਵੰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ.

ਇਥੋਂ ਤੁੱਕ ਕਿ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਵੀ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਤੱਥ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਗਲਤ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 4, 13 ਅਤੇ 14 (1989 ਦਾ ਨੰਬਰ 1433) ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ 25.04.2006 ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ-ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 (ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਸੀ) ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਿਲਚਸਪ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 1988 ਦੇ ਏਐਸ ਨੰਬਰ 1887 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 16 ਤੋਂ 18 ਸਾਲ ਦੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ।
ਉੱਤਰਦਾਤਾ 5 ਤੋਂ 7 ਵਜੋਂ 1989 ਦੇ ਏਐਸ ਨੰਬਰ 1433 ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ 16 ਤੋਂ 18 ਸਾਲ ਦੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ
ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 16 ਤੋਂ 18 ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਕਥਿਤ ਘਾਟ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਚਾ ਸਕਦੀ ਜਿਸ ਨਾਲ, ਮ੍ਰਿਤਕ-ਉੱਤਰਦਾਤਾ (ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2) ਵਿਰੁੱਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਦੂਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਯੋਗ.

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਸਲਾਹ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਪਰ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣਾ। ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ
ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਬਦਲ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ
ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂਕਿ

ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 ਦੇ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸੰਤੁਲਿਤ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 1 ਤੋਂ 3 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸਿਰਫ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ।

ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ 2.

ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਾਡਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 16 ਤੋਂ 18 ਦੀ ਅਪੀਲ (1998 ਦਾ ਏਐਸ 1887) ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 2 (ਉੱਤਰਦਾਤਾ) ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਯੋਗ ਹੋ ਗਈ ਸੀ

3) ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ.

<u>ਬਿੰਦੂ ਨੰਬਰ 3</u>

ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨਾਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ ਪਰ, ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪਲਟਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ
ਕਥਿਤ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਬੀ -10. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਐਕਸ ਬੀ -10 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਅਸਥਿਰ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ
ਇਕ ਪਾਸੇ। ਇਹ ਇੰਫਰਾ ਦੇ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਹੈ।

ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਇਸ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ
ਜ਼ਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਦੋ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ, ਐਕਸ ਬੀ -9 ਅਤੇ ਐਕਸ ਬੀ -10 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਸਨ,
ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਸੀਅਤ (ਉਦਾਹਰਨ ਬੀ -9) ਵਿੱਚ, ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ (ਲੇਗੇਟ) ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 15 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੇ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਝੌਤੇ ਅਨੁਸਾਰ; ਅਤੇ ਉਹ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ
ਨਾਲ ਹੀ ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਾ ਚੁਕਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਸਾਬਕਾ ਬੀ -10 ਸੀ। ਦੋ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਐਕਸ ਬੀ -9 ਅਤੇ ਐਕਸ ਬੀ -10 ਦਾ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅੰਤਰ-ਮਿਸ਼ਰਣ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ
ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਿਲ ਕੇ, ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਹਕੀਕਤ ਦਾ ਰੰਗ ਦੇਣ ਲਈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਸੀ
ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ, ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੀ ਭੈਣ ਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਬਾਰੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤੇ ਗਏ।

ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੇਸ ਦੀ ਇਸ ਬੁਨਿਆਦੀ ਐਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਵਿਲ (ਐਕਸ ਬੀ -9) ਅਤੇ ਸਮਝੌਤਾ

ਵਿਕਰੀ ਲਈ (ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ -10), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਕਥਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ 11/2 ਸਾਲ ਵੱਖਰੇ ਹੋਣ. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ,
ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵਸੀਅਤ (ਸਾਬਕਾ)
ਬੀ -9) ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਮਝੌਤੇ (ਐਕਸ ਬੀ -10) ਨੂੰ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਉੱਚ
ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ
ਸਮਝੌਤਾ (ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ -10) ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਬਾਅ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।
ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ
ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮੇਂ ਦਾ ਅੰਤਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ; ਅਤੇ
ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਵਿਕਰੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ (ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ -10) ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਜਾਂ ਸਟੈਂਡ-ਅਲੋਨ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੀ
ਵਿਵਾਦਿਤ ਵਸੀਅਤ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੇਗੇਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਹੈ
ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲੇਗੇਟ। ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਵੀ ਦੱਸਿਆ।
ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਹੈਰਾਨੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਕਿ
ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ
ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ੧੫ ਨੇ ਕਥਿਤ ਇੱਛਾ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਬਣਾਇਆ। ਇਸ ਲਈ ਦੋਵਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿਲ (ਐਕਸ ਬੀ -9) ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇੱਕ ਸੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ੱਕੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਕ ਹਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ
ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਮਝੌਤੇ ਐਕਸ ਬੀ -10 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ, ਪਰ, ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਹੋਂਦ ਬਾਰੇ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਮੁੱਚੇ ਸੰਬੰਧ
ਧਿਰਾਂ, ਕਥਿਤ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਲਾਭਪਾਤਰੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ
ਇਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਕਥਿਤ ਸਮਝੌਤਾ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸੀਅਤ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਅਦ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ. ਇਸ ਲਈ, ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਇੱਛਾ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨਗੇ.

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ੧੫ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਅਲਸਾਜ਼ੀ ਬਾਰੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਲੀਲਾਂ ਨਹੀਂ ਲਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੁੰਦੇ ਹਨ
ਕਮੀਆਂ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਮਨਘੜਤ ਸਨ। ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ
ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਵੇਚਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ
15. ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਖਰੀਦ ਲਈ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 15 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੇ ਵਿੱਤ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 15 ਦੁਆਰਾ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ. ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ
ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਤੀਜੇ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਕਿ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਬਾਰੇ ਸੁਝਾਅ ਠੋਸ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ, ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ
ਸਮਝੌਤੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ (ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਬੀ -10) ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ.
ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਢੁੱਕਵੀਂ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜੇ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਬੋਝ ਹੇਠ ਦੱਬੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਕੌਣ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 15 ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ 40,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਕਿਵੇਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ (ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ)। -10), ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜੇ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਚੱਲਦੀ ਹੈ
ਸ਼ੱਕ ਵਿਚ, ਸ਼ੱਕ ਨਾ ਸਿਰਫ ਵਿਲ (ਐਕਸ ਬੀ -9) ਨੂੰ ਘੇਰਦੇ ਹਨ, ਬਲਕਿ ਸਮਝੌਤੇ (ਐਕਸ ਬੀ -10) ਨੂੰ ਵੀ ਘੇਰਦੇ ਹਨ.

ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਖਰੀਦ ਲਈ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 15 ਦੁਆਰਾ ਪੈਸਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਬਾਰੇ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਚਾਓਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਅ
(ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ -10) ਆਪਣੀਆਂ ਦਿਲਚਸਪ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉੱਚ ਪੱਧਰ ੀ ਹੈ
ਅਸੰਭਵਤਾਵਾਂ। ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 16 (ਡੀਡਬਲਯੂ -6 ਵਜੋਂ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ) ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਤੀ (ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 15) ਨੇ ਉਸਦੀ ਛੋਟੀ ਭੈਣ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਤੋਂ 42,600/- ਰੁਪਏ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦੀ ਸੀ; ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਰਕਮ
ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸਮੇਂ 40,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਡਿਲੀਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਡੀਡਬਲਯੂ -6 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਦੇ ਪਤੀ (ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 15) ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਡੀਡਬਲਯੂ -10 ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨੂੰ ਵੇਚ ਕੇ 40,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਉਕਤ ਰਕਮ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ।
ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਡੀਡਬਲਯੂ -11 ਤੋਂ ਉਧਾਰ ਲੈ ਕੇ. ਡੀਡਬਲਯੂ -10 ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬੇਟੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਾਲ 1984 ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ 10. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 20,000/- ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕਹਾਣੀ
- ਸਾਲ 1976 ਵਿੱਚ ਡੀਡਬਲਯੂ -10 ਤੋਂ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਲਈ ਕੋਈ ਲੱਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ
ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਫਿਰ, ਡੀਡਬਲਯੂ -11 ਤੋਂ 19,000/- ਰੁਪਏ ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 15 ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਲਿਖੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਮਿਸਰੀ ਨੋਟ (ਉਦਾਹਰਨ ਬੀ -18) ਰਾਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੋਈ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 15 ਦੇ ਇਸ ਸਵੈ-ਸੇਵਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ.
54.1. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ
ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਇਹ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 16 ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਅਤੇ ਤਰੀਕੇ ਬਾਰੇ ਸਿਰਫ 'ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨੀ' ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਸਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਸ਼ੱਕੀ ਜਾਂ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹਾਂ। ਜੇ ਇਹ ਹਿੱਸਾ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 16 (-6) ਦਾ ਬਿਆਨ ਅਸੰਭਵ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ,
ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਹੋਰ ਵਧ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਗੰਭੀਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ (ਵਿਕਰੀ ਸਮਝੌਤਾ) ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਭੁਗਤਾਨ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਇਸ ਦੇ ਹੇਠਾਂ।

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਢੁਕਵਾਂ ਪਹਿਲੂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ
ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ 05.11.1976 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਵੈਂਡੀ ਨੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਜਿਸਟਰ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਏ ਕਿਉਂਕਿ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ 11/2 ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ
ਇੱਕ ਸਰਸਰੀ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਡੀਡਬਲਯੂ -6 ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਿੱਤਾ
ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਜੋ ਕਿਹਾ ਉਸ ਲਈ ਕੋਈ ਗੰਭੀਰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ11. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਡੀਡਬਲਯੂ-6 ਦੇ ਅਖੌਤੀ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਇਹ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ 'ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਲ 1977 ਵਿਚ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਚੱਕਰਵਾਤ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਉਲਟ-ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 'ਪੈਸੇ ਮਿਲਣ 'ਤੇ' ਇਸ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ। ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀਆਂ ਵੀ ਆਪਣੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਹਨ

ਉੱਪਰ [10] ਖਾਲੀ ਪੈਰਾ 18.3.

[11] ਪੈਰਾ 25.2 ਸੁਪਰਾ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਜਦੋਂ ਹੋਰ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 15 ਨੇ ਡੀਡਬਲਯੂ -11 ਤੋਂ 19,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਲਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ ੫ ਅਤੇ ੬ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਡੀਡਬਲਯੂ -6 ਨੇ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੇ ਡੀਡਬਲਯੂ -11 ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ 19,000/- ਰੁਪਏ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋ ਨੋਟ (ਐਕਸ ਬੀ -18) ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ।
ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਰਜ਼ੇ (ਡੀਡਬਲਯੂ -11) ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਗੰਨਾ ਵੇਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 15 ਨੇ 'ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ' ਕਰਜ਼ਾ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਵਿਵਾਦਿਤ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 05.11.1976 ਹੈ। ਜੇ ਸੌਦੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਡੀਡਬਲਯੂ -11 ਤੋਂ ਕਰਜ਼ਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਜੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 5 ਅਤੇ 6 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਅਤੇ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ

ਡੀਡਬਲਯੂ -6 ਦਾ ਬਿਆਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਿਆ
ਸਾਲ 1977 ਵਿੱਚ ਪਰ ਚੱਕਰਵਾਤ ਕਾਰਨ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਇਹ ਸੁਲਝਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 15 ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ 19,000/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ
ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘਾਟੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਲਗਭਗ 2,600/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਬਾਕੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੋ! ਇਸ ਲਈ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਜਿਸਟਰ ਨਾ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਵੀ ਖੋਖਲੇ ਅਤੇ ਅਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 5 ਅਤੇ 6 ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 15 ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲੀਜ਼ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਬਹੁਤ ਅਸੰਭਵ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ.

55.2. ਇਹ ਪਹਿਲੂ, ਕਿ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਠੋਸ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਇਸ ਤੱਥ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕਿ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਰਜਿਸਟਰਡ ਵਿਕਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਰਾਹੀਂ ਵੇਚ ਰਹੀ ਸੀ।

ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਵੀ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 15 ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਦਿਖਾ ਕੇ ਇਸ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਦੋਂ ਵੀ
ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਿਆਂ ਵੰਡ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ; ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 15 ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਅੰਨਪੂਰਨਮਾ ਦੇ ਵਾਰਸ ਜਾਂ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਕਥਿਤ ਲੇਗੇਟ ਤੋਂ।
ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੀ ਵੀ ਇਹੀ ਸਥਿਤੀ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੀ ਕਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

ਉੱਪਰ ਵੇਖੇ ਗਏ ਕਾਰਕ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਐਕਸ ਬੀ -10 ਅਤੇ ਇਹ
ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਕਿਸੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਅਤੇ ਲਿਖਾਰੀ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ
ਤਸਦੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਸਨ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਰਕ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾ 15 ਨੇ ਦੂਰ ਕਿਸੇ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਬਾਰੇ ਕਿਉਂ ਸੋਚਿਆ ਹੋਵੇਗਾ- ਆਪਣੇ ਸਥਿਰ ਨਿਵਾਸ ਤੋਂ ਦੂਰ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਕਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਮਾੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕੁਦਰਤੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਨ।
ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ ਤੇ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਜਾਂਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ.
ਭਾਵੇਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਕਾਰਕ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਜਾਇਜ਼ ਸ਼ੱਕਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਕਾਰਕਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਹੋਂਦ ਬਾਰੇ ਬਚਾਓ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਕੇਸ (ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਬੀ -10) ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਦਸਤਕ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ.

ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਸਹੀ ਪਰਿਪੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਹੀ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਇਹ ਸਮਝੌਤਾ (ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਬੀ -10) ਵਸੀਅਤ (ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਬੀ -9) ਵਾਂਗ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਤੀਜੇ,
ਸਹੀ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਅਤੇ ਸਹੀ ਤਰਕ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ, ਕੋਈ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ. ਡ੍ਡੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹੀ ਹੈ
ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ।

<u>ਸਿੱਟਾ</u>

ਉੱਪਰ ਜੋ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸ ਲਈ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਸਫਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; 16 ਤੋਂ 18 ਤੱਕ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ (1988 ਦਾ ਨੰਬਰ 1887) ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਹਿ ਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਫਰਮਾਨ
ਉਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਬਹਾਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਖਰਚਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਤੋਂ।

ਦੇਵਿਕਾ ਗੁਜਰਾਲ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ

ਬੇਦਾਅਵਾ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

